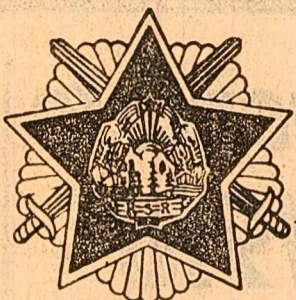

Știința

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul XXXVIII Nr. 7913

Miercuri 11 decembrie 1968

8 PAGINI — 40 BANI

PAGINA A V-A

Omul față în față
cu el însuși...

PAGINA A VI-A

Genetica — de la de-
cifrarea la perfecțio-
narea naturii umane

UN MUNICIPIU ÎN ANUL 1

reportaj de Mihai FLOREA

Fostă capitală de județ în secolul al XIV-lea, Resedință episcopala începând din anul 1504. Un „adorabil sat”, după cum îl descrie un călător străin din veacul al XVIII-lea. Centru de cultură, deschis ideilor generoase ale revoluției de la 1848 (Bălcescu a lucrat aici câteva săptămâni). Oraș care a inspirat nemurtoare trăsături de geniu lui Ion Andreescu și a găzduit până de curând o sculptură de Brâncuși. Acesta este Buzău, astăzi municipiu cu peste 65.000 locuitori, dintre care un sfert sînt muncitori în vechile dar mai ales în noile întreprinderi.

Urmașii meseriașilor și ai calfeilor de odinioară, grupați în puterica și modernă Uzina „Electroputer” — Craiova, celor de la santerele nave din țară și la export electrozi de sudură, făcîți cu mîna și precizarea lor. Electrozi aceștia își au povestea lor... buzoiană. Pînă de curînd erau procurați din import. Colectivul de specialiști din uzină, pe baza unei licențe străine, a reușit să producă electrozi de sudură, utilizînd materialele prime românești. În Buzău există multiple resurse juridice slab sau deloc puse în valoare: monumente istorice prea puțin cunoscute chiar de către localnici. Îndreptarea atenției spre cultivarea unor forme dinamice, vii, de valorificare a potențialului existent, stimularea pasiunii, înălturarea anhelozelor, a rutinei și lașității provinciale, imbușionarea unor ambții de creștere rapidă a unei noi conștiințe municipale, la tîrziu, să creeze alături de dezvoltorul este baza. Tovarășii din conducerea organelor locale de partid și de stat care am purtat discuții s-au arătat hotărîți să întreprindă toate acțiunile menite să dea municipiului o nouă față, să creeze aici un climat spiritual elevat, să impună atenției Buzău nu numai ca oraș al covorilor, al tuiilor de prun și al cîrșiorilor de Pleșcol. În Buzău există multiple resurse juridice slab sau deloc puse în valoare: monumente istorice prea puțin cunoscute chiar de către localnici. Îndreptarea atenției spre cultivarea unor forme dinamice, vii, de valorificare a potențialului existent, stimularea pasiunii, înălturarea anhelozelor, a rutinei și lașității provinciale, imbușionarea unor ambții de creștere rapidă a unei noi conștiințe municipale, la tîrziu, să creeze alături de dezvoltorul este baza.

UTILIZAREA MAXIMĂ A BAZEI TEHNICE — CONDIȚIE A PROGRESULUI AGRICULTURII

În complexul măsurilor luate de conducerea de partid și de stat pentru dezvoltarea și modernizarea continuă a agriculturii noastre un rol de seamă revine mecanizării. Folosirea tractoarelor și mașinilor agricole, alături de chimizare, irigații și semînțe din soiuri productive, constituie condiția hotărîtoare a sporirii recoltelor, a progresului agriculturii. Dată fiind marea importanță a acestui factor, în complexul măsurilor de industrializare socialistă a țării s-a acordat o deosebită atenție dezvoltării industriei constructoare de mașini capabile să pună la dispoziția agriculturii tractoare și alte utilaje moderne, de mare randament. Pentru a veni în sprijinul țărănimii, în

Ing. Petre MOLDOVAN
prim-vicepreședinte al Consiliului Superior al Agriculturii

anul 1948 s-au înființat primele unități pentru mecanizarea agriculturii — stațiunile de mașini și tractoare — dată de la care se împlinesc 20 de ani. Cu fiecare an a crescut numărul tractoarelor și mașinilor agricole diversitate acestora. Paralel cu dezvoltarea bazei tehnico-materiale a agriculturii, s-a pregătit un număr tot mai mare de mecanicizatori,

spre a putea mînu cu precizie mijloacele tehnice tot mai perfecționate cu care au fost dotate unitățile agricole. Stațiunilor de mașini și tractoare le-a revenit rolul important de pîrgihie economică și politică pentru transformarea socialistă a agriculturii, de dezvoltare a forțelor de producție la sate precum și de introducere, pe scară largă, a tehnicii noi, pentru sporirea, pe această cale, a producției agricole și consolidarea economică și organizatorică a agriculturii cooperatiste. Datorită preocupării și sprijinului permanent al partidului și statului, rețeaua stațiunilor de mașini și tractoare ca și baza lor tehnico-materială s-au dezvoltat atât cantitativ, cît și calitativ. De la 81 de stațiuni, cîte existau la sfîrșitul anului 1948 și care dispuneau de 2.750 tractoare, 3.000 de pluguri și 660 semănătoare mecanice, astăzi s-a ajuns la 291 unități pentru mecanizarea agriculturii, cu 66.675 tractoare, circa 46.500 semănătoare mecanice, peste 33.600 combine de recoltă păioase, 6.400 mașini fitosanitare și multe alte utilaje. Creșterea numărului unităților pentru mecanizarea agriculturii și a dotării lor a fost însoțită de îmbunătățirea permanentă a structurii parcului de tractoare și mașini agricole, ce se a determinat sporirea substanțială a potențialului lor de producție. Semnificativ din acest punct de vedere este reducerea sarcinii ce revine raportată la un tractor și o mașină agricolă. Suprafața de teren arabil pe tractor s-a redus de la 1.185 hectare în 1950 la circa 100 hectare în 1968; în cooperativate agricole revin pe o semănătoare, care lucrează pe 90 hectare de porumb, iar pe o combină de păioase, 70 hectare de grîu. De acest sprijin au beneficiat țărănimii muncitorilor care, unți în cooperativate agricole, au avut posibilitatea să-și lucreze pămîntul mai bine. Pe terenurile mecanizabile ale cooperativate agricole, lucrările de bază, care hotărăsc scorta producției, respectiv aratul, fertilizarea solului, combaterea dăunătorilor, semănătură cerealelor păioase, al porumbului și florii soarelui, se execută astăzi în întregime mecanizat. Lucrările de întreținere a porumbului și florii-soarelui sînt mecanizate în proporție de 80 la sută, iar recoltatul cerealelor păioase — de 90 la sută din suprafața cultivată cu aceste plante. Creșterea gradului de mecanizare și îmbunătățirea calității lucrărilor agricole, diversificarea acestora cu efectuarea lor în perioade optime, au condus la obținerea de producții tot mai mari.

Am reținut într-o recentă discuție cu tovarășul Nicolae Cristea faptul că, referindu-se la diferite acțiuni întreprinse de Comitetul Județean de partid Brașov (unde îndeplinește funcția de șef al secției de propagandă), făcea adesea referiri la îngemănarea cercetării sociologice cu munca politico-educativă. Cu ce scop? — În ultimul timp — arăta interlocutorul nostru — au devenit curente măsurile luate pentru conducerea științifică a economiei, pentru rezolvarea științifică a problemelor complexe pe care le ridică raporturile dintre om și tehnică, om și colectivitate ș.a. Este deci firesc ca activitatea științifică, extinderii activității științifice, extinderii activității științifice puse de studiul activității de dezvoltare a țării. Tocmai în acest context am scos în îndato-

Prezentarea scrisorilor de acreditare președintelui Consiliului de Stat de către ambasadorul Republicii Arabe Siriene

La 10 decembrie a.c., președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu, a primit pe ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Arabe Siriene, Al Kosh, în legătură cu prezentarea scrisorilor de acreditare.

(Cuvîntările rostite în pagina a VII-a).

La Uzina de fire și fibre sintetice din Săvinești „Relon-III” a intrat în probe tehnologice

PIATRA NEAMT (correspondență „Știința”). În cadrul celei de-a treia etape de dezvoltare, la Uzina de fire și fibre sintetice din Săvinești a intrat în probe tehnologice o nouă linie pentru producerea fibrei, cunoscută aici sub denumirea de Relon III. Instalatiile de polimerizare, filare și textil, din cadrul acestei linii, vor produce anual circa 1.000 tone de fire de relon. Este de relevat că Relon III a fost realizată într-un timp de două ori mai scurt decît Relon II, care are aceeași capacitate.

Succes Adunării generale a compozitorilor și muzicologilor!

Astăzi încep lucrările Adunării generale a compozitorilor și muzicologilor, eveniment de seamă în viața culturală a țării. Organizată cu scopul de a prileji un schimb deschis de idei în problemele fundamentale ale creației, Adunarea este menită să contribuie, prin dezbateri clarificate, la dezvoltarea conștiinței artistice a tinerilor români în spiritul tradițiilor umaniste ale culturii noastre, la îmbogățirea patrimoniului artistic național cu lucrări vibrante, de toate genurile, apte să cucerească adăzirea unui public larg și o prestigioasă consacrare internațională. Promovînd — în toate domeniile artei — un climat propice afirmării talentelor, dezvoltării originalității, a individualităților creatoare, partidul a deschis vaste orizonturi manifestării artiștilor în opere reprezentative, contemporane în sensul profund al acestui notiu. Un vînt prielnic bate generos și în pînzele creației muzicale, chemîndu-i pe compozitori spre larg, spre întinderea nemărginită ale simțămîntelor, năzuindu-se la lupta cu creatorii din România socialistă — tărîm de inspirație deosebit de fecund și cuprinzător. Filozofia marxist-leninistă, platforma ideologică și estetică pe care se situează stîmătorii muzicii românești, reprezintă „Steaua Polară” a creației artistice, jaloniind căile — de o înfîntă diversitate sub raportul genurilor, al modalităților și stilurilor personale — spre realizarea unor opere de înaltă valoare, exprimînd epoca de adevîni înnoiri și transformări revoluționare pe care o trăim. Complexitatea evoluției muzicii contemporane pe plan mondial face cu atât mai ne-

cesară abordarea — în cadrul Adunării generale a compozitorilor — a problemelor esențiale, de orientare, ale creației, de pe platforma filozofiei „materialist-dialectice, de la înălțimea răspunderii și a îndatoririlor pe care muzicienii le au față de popor, față de tezaurul de frumuseți ale artei naționale, față de tradițiile înaintate ale trecutului, pe care sînt chemați să le îmbogățească cu dăruire, cu întreaga forță a talentului lor. Compozitorii noștri de astăzi se adresează unor cercuri largi de ascultători, care așteaptă lucrări inspirate, de largă accesibilitate; o necesitate tot mai pregnantă simțită este promovarea largă, a lămurii de muzică simfonică, a genurilor muzicale de masă, cîntecului patriotic, a genurilor de mare popularitate, care au un însemnat rol social, contribuind la educarea socialistă, patriotică a masei. Adunarea generală a compozitorilor are loc într-un climat creator care — stimulînd apăsările în ultimii ani a unor lucrări muzicale valoroase — se va răsfîlta, sîntem încredințați, și asupra dezbaterilor din faatul forum al compozitorilor, asupra caracterului lor exigent și constructiv, prezidat de sentimentul răspunderii pentru destinele muzicii românești. Salutînd deschiderea Adunării generale a compozitorilor și muzicologilor, „Știința” urează muzicienilor succes deplin în efortul lor nobil de îmbogățire a patrimoniului culturii naționale cu noi și durabile valori, expresii artistice sintetizînd artistic marile idei și sentimente onorabile ale epocii de înflorire socială pe care o trăiește azi poporul nostru.

(Continuare în pag. a III-a)

Studiul sociologic — suport al unei activități politico- educative de înaltă calitate

Începutul pe care l-am făcut în acest domeniu se datorează în măsură hotărîtoare aportului unor sociologi de la institute specializate din Capitală, care au abordat diverse aspecte ale vieții și muncii locuitorilor județului. Prin ei am devenit beneficiarii unor studii și concluzii științifice desore contribuția muncitorilor, inginerilor și tehnicienilor la progresul tehnic, integrarea profesională, conviețuirea în noile cartiere, viața satelor și altele. Cercetătorii din București vin

Azi, la Bruxelles, tratative cu țările africane asociate la Piața comună

REVENDICĂRI
PE DEPLIN
MOTIVATE

Azi, la Bruxelles, urmează să înceapă în mod oficial negocierile în legătură cu reglementarea regimului de asociere a celor 18 state africane la Piața comună, după ce, în 31 mai 1969, a Convenției de la Yaoundé. Se pare că cercuri de afaceri și oficialități din diverse țări vest-europene nu au nici un interes de a populaiza termenii în care se încercă negocierile. Problema subdezvoltării în general consumă în Occident mii și mii de pașini; unii publiciști și gazetari și-au făcut o profesie din literatura consacrată „Jumii a treia”, în care abundă accentele dramatice. Paradoxal însă, cînd este vorba despre soluționarea unui element foarte concret al problemei — cum ar fi posibilitatea îmbunătățirii relațiilor comerciale și financiare dintre aceste state africane și țările Pieței comune, în interesul progresului economic al primelor — „inspirația” secătuieste brusca. Apelurile lansate în cadrul unor reuniuni în vederea negocierilor dintre „cei șase” și țările asociate, faptele și revendicările prezentate de către președintele Nigerului, Diori Hamani, ca trimis extraordinar al statelor africane asociate la C.E.E., nu au găsit nici măcar pe plan publicitar ecourile așteptate. În efortul de a depăși dificultățile tristele mostenite a sistemului de impozitare colonială, în vînta de a înainta pe calea dezvoltării, unele țări africane nu contestă că și-au pus speranța în formula asocierii cu statele Pieței comune, speranță neconfirmată însă, din păcate de realitate, decît parțial. Evoluția Africii continuă să se desfășoare între coordonate fatidice. Astfel — după cum susține, în limbajul laconic dar expresiv al cifrelor, un document recent al Comisiei economice a O.N.U. pentru Africa — dacă dezvoltarea economiei statelor continentului negru va continua în ritmul înregistrat pînă în prezent, acestea vor avea nevoie de 270—350 de ani pentru a atinge actualul nivel de dezvoltare al țărilor industrializate din Europa. Viorel POPESCU

(Continuare în pag. a II-a)

Telegramme

Excelenței Sale
Domnului KAHTAN MOHAMMED
AL SHAABI
Președintele Republicii Populare a Yemenului de sud

ADEN
Cu ocazia zilei naționale a Republicii Populare a Yemenului de sud, am plăcerea ca, în numele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România și al meu personal, să adresez Excelenței Voastre felicitări călduroase, precum și cele mai bune urări de bunăstare și progres poporului sud-yemenit. Sînt convins că relațiile prietenești dintre cele două țări se vor dezvolta continuu în interesul ambelor popoare, al cauzei păcii și colaborării internaționale.

NICOLAE CEAUȘESCU

Excelenței Sale
Domnului NICOLAE CEAUȘESCU
Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România

BUCUREȘTI
În numele poporului și guvernului Republicii Populare a Yemenului de sud și al meu personal transmit Excelenței Voastre, poporului și Consiliului de Stat mulțumirile mele sincere pentru mesajul de felicitări cordiale pe care l-ați trimis cu ocazia primei aniversări a zilei independenței noastre. Îmi exprim speranța că relațiile prietenești între popoarele noastre se vor consolida în interesul reciproc al celor două țări. Vă rog să primiți, Excelență, urările mele cele mai bune pentru fectarea dv. personală și pentru progresul continuu al poporului român prieten.

KAHTAN MOHAMMED AL SHAABI
Președintele Republicii Populare
a Yemenului de sud

UN RĂSPUNS PENTRU TOȚI CEI CARE NE-AU ADRESAT ÎN ULTIMUL TIMP ACEEAȘI ÎNTREBARE, PENTRU TOȚI CITITORII :

DA!

Și în acest an apare

ALMANAHUL „ȘCINTEIA”

• Peste 200 de personalități din țară și de peste hotare analizează LUMEA ANULUI 1968; democrația și omul; universul repădant al invențiilor și descoperirilor; misterele în curs de dezlețare și influențele ale caracterului uman; controversatele raporturi dintre știință și arta contemporană și perspectiva irizării lor asupra vieții spirituale a omenirii; problematica socială și morală a lemei de azi, concepțiile conservatoare și avansate care se întrîntă pe acest tărîm; gama metodelor moderne de conducere, în diferitele organisme sociale și noile diorame ale virtuților cerute de funcțiile pe care le avem de îndeplinit.

• În Almanah veți putea găsi ultimele date privind situația economică, politică și socială a țărilor de pe globul pămîntesc.

• Vi se pun, de asemenea, la dispoziție ghiduri despre: legile în vigoare;

432 pagini: informații și fotografii inedite

ALMANAHUL „ȘCINTEIA” 1969 este ghidul omului instruit, bine informat, la curent cu marile preocupări ale lumii contemporane.

Telegramă

Excelenței Sale
general SANGOULE LAMZANA
Președintele Republicii Volta Superioară

OUAGADOUGOU
Cu ocazia celei de-a X-a aniversări a proclamării Republicii, adresez Excelenței Voastre cordiale felicitări și cele mai bune urări pentru fectirea personală, pentru progresul poporului Republicii Volta Superioară.

NICOLAE CEAUȘESCU
Președintele Consiliului de Stat
al Republicii Socialiste România

magina economică

ÎN INDUSTRIA JUDEȚULUI SIBIU

Au fost explorate toate posibilitățile de sporire a exportului?

În confruntarea produselor realizate de întreprinderile industriale din județul Sibiu cu piața internațională s-a obținut anul acesta un încontestabil succes. Concluziile în acest sens este faptul că, în decembrie, destul de timp înainte de luna decembrie, destul de timp înainte de luna decembrie, destul de timp înainte de luna decembrie...

Întreprinderea „Libertatea” Sibiu, care nu dispune încă de nici un contract perfectat cu beneficiarii externi. Dar problemele sunt diferite în fiecare dintre ele. Uzina „Balanta” în acest caz nu duce lipsă de comenzi, care l-au fost comunicate de întreprinderea de comerț exterior „Mașinexport” totuși și să facă față altor solicitări mari ale beneficiarilor interni și să exporte. Răspunsul nu este întotdeauna afirmativ.

anchetă economică

mne ca ministerul să deparțeze cât mai repede sarcinile și să vorbim de un plan în cele două direcții, pentru a se lua măsurile necesare de realizare. La întreprinderea „Libertatea”, chestiunea se pune cu totul altfel: dintr-o sarcină preliminară pentru exportul pe trimestrul I 1969 de circa 300 000 mp stoc, nu se cunoaște nici o cerere concretă. De altfel, această întreprindere, reutilită și modern dotată, nu a reușit încă să găsească un cumpărător pentru stocul de produse livrate de stoc. Există reale posibilități ca anul viitor întreprinderea să treacă cu succes „examenul” în această privință.

lori variate, care să satisfacă cele mai felurite gusturi. Obstaclele similare au apărut și în alte întreprinderi din această parte a țării, și ele vor putea fi eliminate numai prin efortul și colaborarea strânsă a întreprinderilor producătoare, ministerelor lor de resort și organizațiilor de comerț exterior, în vederea sondării atente a cererilor de pe piața externă, diversificării produselor și asigurării condițiilor organizatorice și materiale necesare în acest scop.

Trebuie admis totuși — și realitatea așa este — că nu în toate cazurile este posibil să se cunoască cu mult timp înainte cerințele diverșilor parteneri străini. În acest caz, se pune întrebarea: sînt întreprinderile noastre pregătite a prelua operativ anumite comenzi și a se satisface cu promptitudine? Răspunsul nu este întotdeauna afirmativ.

— Spre sfîrșitul lunii trecute, o firmă din Norvegia ne-a cerut să-i furnizăm 30 000 articole de marochinării — ne-a spus Ion Albotă, inginer șef al întreprinderii „13 Decembrie”-Sibiu Comanda fiind foarte urgentă — marfa trebuind să fie livrată în circa două săptămîni — nu am putut s-o acceptăm decît parțial. S-a pierdut, prin urmare, o oportunitate de mărire a exportului întreprinderii dintr-un motiv interesant: fabrica nu dispunea în momentul respectiv de materia primă și accesoriile necesare executiei produselor respective. Propunerea inginerului șef, de a se mări normativele la materia primă și materialele pentru a putea satisface cererile urgente la export, merită să fie examinată de forurile în drept.

Concluzia dominantă a anchetei noastre este că industria județului Sibiu are capacitatea de a-și spori contribuția la lărgirea exportului. În această acțiune este nevoie de o muncă plină de inițiativă, de o coordonare riguroasă a eforturilor pe cele mai felurite planuri, de un sprijin mai eficace din partea ministerelor. Lărgirea producției pentru export, cantitativ și calitativ, este o sarcină de mare actualitate și cu profunde consecințe economice, care trebuie îndeplinită cu strictețe de fiecare colectiv de întreprindere.

Nicolae PANTILIE

În dezbatere: Proiectul de lege privind impunerea veniturilor realizate din activități agricole

O AȘEZARE CHIBZUITĂ, ÎN SPIRITUL DREPTĂȚII, A IMPOZITULUI AGRICOL

Am studiat cu deosebit interes proiectul de lege privind impunerea veniturilor realizate din activități agricole. Din capul locului vreau să subliniez justetea principiilor care stau la baza noilor reglementări pe care le prevede proiectul. Așa este drept: cine câștigă mai mult să plătească mai mult, contribuția fiecăruia fiind după posibilitățile sale reale, cum este și în alte sectoare de activitate. În ce ne privește pe noi, țărani cooperatori din Biled, toți la un loc și fiecare în parte va trebui, conform prevederilor proiectului, ca și pe calea impozitelor să aducem o contribuție mai mare decît pînă acum la acoperirea cheltuielilor statului, deoarece, ca urmare a progreselor mari pe care cooperativa le-a făcut în sporirea producției în toate sectoarele, veniturile sînt tot mai bune. În acest an, de exemplu, am obținut în medie la hectar 2 500 kg grâu, 5 000 kg porumb, 33 000 kg sfeclă de zahăr, 7 856 kg cîneapă fuioi etc.

Cooperativa noastră, ca urmare a sprijinului multilateral primit din partea statului, a dezvoltat și alte ramuri de producție, care ne aduc venituri mari. În acest an, valorificînd roșiile cultivate pe cele 3 hectare de solar, am încasat cîte 380 000 lei la hectar, realizînd un venit curat, la toată suprafața de solar, de 600 000 lei. De asemenea, sectorul zootehnic a ajuns la 1 231 bovine, din care 740 vaci și lapte. În acest an am îngrășat 4 200 porci, iar planul anual la producția de lapte, de 2 400 litri pe cap de vacă, l-am îndeplinit încă de pe acum. Sprijinul statului l-am simțit din plin încă de la înființarea cooperativei noastre. Statul ne-a ajutat cu credite în valoare de 3 milioane lei care ne-au fost de mare folos pentru dezvoltarea proprietății obștești. De asemenea, avem la dispoziție pentru lucrarea pămîntului 25 tractoare, 14 combine, 20 semănători și alte mașini agricole. Anul acesta am cumpărat 60 vagoane îngrășăminte chimice. Toate acestea ne-au ajutat să sporim producția și să mărim proprietatea cooperatistă. În acest an, fondul indivizibil se ridică la 28 milioane lei. Cooperatorii au crescut și veniturile, ajungînd în acest an la 17 300 000 lei. Anul trecut, valoarea zilei-muncă a fost de 34 lei, din care 26 lei numerar, iar anul acesta valoarea zilei-muncă va fi de 36 lei. Așa se explică de ce, în ultimii ani, cu veniturile realizate din cooperativa agricolă s-au construit 200 case noi, iar oamenii trăiesc din ce în ce mai bine. Producțiile și veniturile mari pe care le obținem noi, ca și alte cooperative agricole din jur, cum sînt cele din Văria, Tomnatic, Bulgăruș, Sandra, Iecea Mare, se datoresc în mare măsură

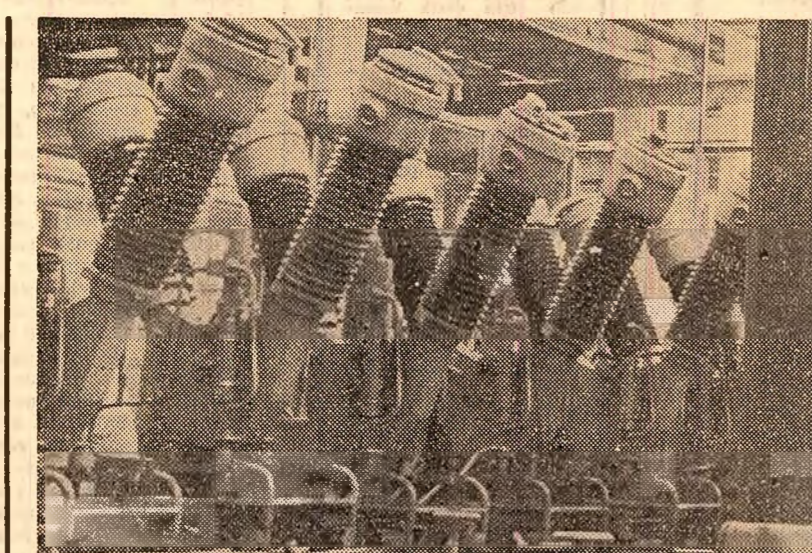
și faptul că avem terenuri bune, fertile. Sînt însă altele cooperative agricole ca cele din Saravale, Igrîș, Valcani, Ducești Vechi și altele care au pămînt mai slab și deci realizează venituri mai mici. Conform reglementărilor care sînt acum în vigoare, impozitul plătit e calculat după o cotă fixă la hectar, indiferent de venituri, ceea ce, desigur, nu e just. De exemplu, la un venit de 5 000 lei pe hectar cît se realizează în cooperativa noastră, impozitul a reprezentat numai 112 lei, adică cîte 2,2 la sută. Alte cooperative agricole, între care cele amintite mai înainte, la un venit mult mai mic raportat pe hectar plătesc un impozit într-un procent mai ridicat. Este deci drept ca noi ca membrii altor cooperative agricole cu condiții mai prielnice obținerii de recolte mari să plătim un impozit corespunzător cu veniturile reale pe care le încasăm și care sînt mai mari decît ale altor cooperative agricole cu pămînt mai slab și putere economică mai scăzută. De asemenea, socotesc just și prevederea ca să fie impozat fiecare cooperativ în parte, după venit, pentru că unii cooperativi realizează venituri mai mari, iar alții mai mici, după munca prestată în cooperativă. O astfel de așezare a impozitului pe veniturile realizate din activități agricole va contribui la perfecționarea sistemului de retribuție, asigurîndu-ne, și pe calea impozitelor, contribuția fiecăruia la dezvoltarea economică și social-culturală a țării în interesul nostru al tuturor să fie în raport de ceea ce câștigă.

Sabin BEC
președintele cooperativei agricole din Biled, județul Timiș

DIFERENȚIAT, DUPĂ CÎȘTIGUL FIECĂRUIA

Am vrea să spunem, încă de la început, că sîntem de acord cu prevederile noului proiect de lege privind impunerea veniturilor din activități agricole. Noi, am apreciat dintotdeauna eforturile pe care le-a făcut statul pentru ridicarea bunăstării țărănimii și de aceea considerăm că și contribuția noastră la acumulările socialiste trebuie să fie cel puțin în raport cu veniturile pe care le obținem. Proiectul nou legei reglementează tocmai acest aspect: diferențierea contribuției fiecăruia dintre noi după veniturile realizate. La cooperativa noastră sînt unii cooperatori care, uneori fără voia lor, nu pot efectua, într-un an, decît un număr mic de zile-muncă stabile de adunare generală. Dar sînt și alții, care prestează pînă la 400 zile-muncă depinzînd în multe cazuri de locul unde lucrează. Așa că este pe deplin echitabil ca impozitele pe venituri, ca și la munca salariată, să se aplice în mod diferențiat, nu numai de la individ la individ, ci și de la unitate la unitate, în funcție de condițiile economice concrete. În acest an, după 2 900 ha noi plătim un impozit de aproximativ 170 000 lei și ne-am propus să obținem venituri de circa 9 milioane. Astfel, impozitul reprezintă aproximativ 2 la sută din veniturile noastre. În anul 1968, la 1 800 ha plăteam cîte 100 000 lei impozit, iar veniturile sînt estimate doar la 8,5 milioane lei. Deci, în anul 1968, veniturile sînt de peste 4 la sută din veniturile totale. Sau un alt exemplu: la noi în comun sînt cîteva țărani care numai de pe terenurile noastre obțin venituri de 20-30 000 lei, fără ca impozitele să fie nici pe departe pe măsura cîștigurilor. Noi, în schimb, pe terenurile noastre obținem venituri de peste 200 000 lei, dar impozitul este de cîteva sute de mii lei. Așa că este socotit că proiectul de lege, bazat și impus de înșirîi realitatea economică existentă, are menirea să diferențieze impozitele în funcție de venituri, aplicîndu-se astfel în practică principiul dreptății și în domeniul impozitului.

V. POPESCU, C. O'ARU, M. BONEA, I. RADU, Gh. PANĂ, de la cooperativa agricolă Văroși, județul Ilfov

In hala fabricii de aparataj electric de la uzina „Electroputere”-Craiova

În septembrie 1949 se tăia panglica inaugurală a uzinei „Electroputere” din Craiova, pe atunci, o întreprindere oarecare, cu ateliere de transformare și aparataj electric. Astăzi, uzina — frunțasă pe ramură, în mod continuu de cîteva ani — are patru mari fabrici: de motoare electrice, locomotive, aparataj electric de înaltă tensiune și transformatoare de forță. Dezvoltarea uzinei a avut loc nu numai pe orizontală, nu numai în domeniul creșterii și diversificării producției, ci mai ales pe verticală: progresul tehnic, afirmarea concepției tehnice românești într-o ramură extrem de importantă, aflată în fruntea revoluției tehnico-stiințifice contemporane în domeniul electrotehnic. Nu întîmplător, marca „Electroputere” este cunoscută în țară, iar peste hotare duce cu ea mesajul inventivității și inteligenței românești.

Despre această uzină s-a mai scris. Noi reluăm tema, prin prisma rigorilor analizei tehnico-economice, al cărei punct de plecare îl constituie o informație strict bilanțieră, furnizată de șeful serviciului muncii iar prin reducerea cheltuielilor de producție la 1 000 de lei producție-marfă, pe ansamblul întreprinderii s-au realizat economii de aproape 7 milioane de lei. Rezultatele acestea s-au obținut din înțelegerea evoluției tehnice Diesel electrice și electrice, cu producția motoarelor de diferite puteri, diversificate în funcție de nevoile variate ale economiei, cu cea a transformatorilor de forță și a aparaturii electrice de înaltă tensiune. Din această gamă, mereu înnoită și lărgită, de produse, am ales pentru investigație câteva mai reprezentative pentru înțelegerea evoluției concepției tehnice și economice din uzină în pas cu exigențele progresului tehnic.

În autotransformatorul de 100 MVA, sau transformatorul de 190 MVA, ultimul pentru Porțile de

Fier. Concepția construirii lor aparține uzinei, scindînd statul de achiziționarea unor licențe costisitoare. Performanțele lor măsurate în greutate și randament, la nivel de consum în metal și înșurări, sînt asemănătoare și chiar depășesc pe cele ale produselor similare fabricate de firme europene cu vechi tradiții. De

tribuna experienței înaintate

„ELECTROPUTERE” — cadrul unei viguroase afirmări a tehnicii românești

altfel, după cum ne spunea tov. Mihai Lilescu, inginer-șef al fabricii de transformare, mai mult de 30 la sută din producția de transformatoare a fost solicitată la export. Firme străine de renume, studind și comparînd transformatoarele noastre de forță cu altele, au cerut ferm să li se livreze cît mai multe și, în acest fel, prin competitivitatea, uzina craioveană a devenit un partener serios și mult căutat.

Am vizitat fabrica de transformatoare. Din punctul de vedere al creației tehnice, anul 1968 a fost, cum se spune, un an „plin” de produse sau piese noi, dintre care

clrea 70 la sută sînt destinate exportului, au fost asimilate în producție pe baza unor soluții proprii. Soluții proprii, care din faza inițială lor și pînă la aplicarea în fabricație au mai suportat noi îmbunătățiri, reducînd cu importante valori consumul de metal. E ușor, desigur, să consemnăm acum aceste re-

bobinelor pe șabloane reglabile, precum și a unor operații tehnologice. Ele nu numai că au fost rezolvate, dar au primit o soluționare originală — ceea ce afirmă încă o dată capacitatea și competența specialiștilor craioveni.

Acastă remarcă este confirmată și de un alt produs de mare învergură

fără lărgiri substanțiale, au fost amenajate spațiile necesare construcției locomotivei electrice. Acum, în hala de construcții metalice, prin reamplasarea unor fluxuri tehnologice se execută, în paralel, atît ca casa locomotivei Diesel, cît și cea a „surorii” mai mari — locomotiva electrică. Urmarea? Creșterea productivității muncii economii de investiții, timp economisit, prin scutirea căilor de transport uzinal, utilizarea intensivă a mijloacelor tehnice.

Îng. Ion M. Ion, șeful adjunct al serviciului tehnice la fabrica de locomotive, ne relatează că, în 1967, importul de piese și materiale pentru realizarea locomotivei electrice a costat peste 1,5 milioane de lei valută. Pentru 1968, importul se va reduce la mai puțin de 600 000 de lei. E drept, la o asemenea diminuare a importului nu a participat — sau prin prisma viitorului — nu va participa numai uzina craioveană, ci și Uzina constructoare de mașini din Reșița, care furnizează boghiurile „Electroaparataj”-București, cu aparatura de comandă și control, și „Electromagnetica”, tot din Capitală, care livrează aparatură de protecție. Este un fapt deosebit de important. Pentru realizarea prototipului locomotivei s-au cheltuit 106 236 ore de manoperă, o cifră mare, care se impune substanțial micșorată. Iar locomotiva fabricată în sfîrșitul anului trecut consumată 66 233 ore de manoperă, urmind ca cea de la sfîrșitul acestui an să consume doar 40 958 ore-manoperă. Locomotiva electrică din anul viitor va consuma doar 35 000 de ore-manoperă. Completată cu economia de materiale care numai în acest an s-a ridicat la zece de mii de lei, evoluția prezentată este edificatoare pentru a reliefa că aici, la „Electroputere”, inițiativa și experiența muncitorilor tehnicienilor, inginerilor și economistilor, își găsește din plin materializarea practică.

S-a acordat o deosebită atenție organizării fabricației locomotivei. Pe suprafețele de producție existente,

destinate tuturor ramurilor agricole. Pînă în 1970 vor fi rezolvate, în linii generale, problemele mecanizării complexe a agriculturii. Prin mașinile noi create și produse de industria noastră urmează să se realizeze integral lucrările din cultura cerealelor păioase, porumbului, sfeclii de zahăr, cartofului, să se extindă mecanizarea în viticultură, pomicultură și legumicultură. În ce privește fabricarea tractoarelor românești s-a mers pe linia perfecționării și diversificării continue a acestora, ultimele tipuri de 65 CP avînd performanțe și caracteristici tehnice comparabile cu cele realizate de țările cu industria avansată. Anul acesta, după cum se cunoaște, s-a trecut și la producerea tractoarelor de 40 CP, pe roți și pe șenile, în 6 variante constructive, astfel încît să se poată acoperi o gamă mai variată de tractoare. Paralel cu diversificarea parcului de tractoare s-a trecut și la diversificarea mașinilor agricole ajungîndu-se la peste 200 de tipuri. Pe baza indicatorilor conducerei de partid și de stat, cu începerea de la 1 Iulie 1968 stațiunile de mașini și tractoare au fost organizate în întreprinderi pentru mecanizarea agriculturii — organizații ce funcționează pe principiul gestiunii economice proprii. Ele sînt alcătuite din secții de mecanizare, ca unități de bază, care, de regulă, sînt amplasate în localitățile agricole de producție pe care le deservesc și din sectoare de deservire a secțiilor.

Obiectul principal al întreprinderilor pentru mecanizarea agriculturii îl constituie executarea mecanizată a lucrărilor agricole acționînd permanent în direcția extinderii și diversificării acestora și promovînd în sediul cooperativei agricole de producție agricole, pentru sporirea recoltelor, prin efectuarea lucrărilor la un nivel de calitate corespunzător cerințelor agro-tehnice. Totuși, întrucît asigurarea de mecanizare pentru mecanizarea agriculturii, deși au fost dotate cu utilaje noi, necesare efectuării mecanizate a lucrărilor agricole în cultura cartofului, a sfeclii de zahăr și a cerealelor păioase, nu este suficientă măsură. Este vorba de mașinile pentru plantat cartofi, cele de recoltat cartofi, dislocatoarele pentru sfeclă, mașinile de decolat și așez sfeclă, nișatoarele și alte. Secțiile de mecanizare și sectoarele de deservire a acestora își desfășoară activitatea de producție pe baza unui plan propriu de venituri și costuri, asigurîndu-se în acest fel de necesitățile de mecanizare și de deservire a acestora și de necesitățile de deservire a secțiilor agricole de transport și reparatii zite și de necesitățile de deservire a realizării planului lor de venituri și cheltuieli, fiind direct interesați nu numai în rezultatele producției ci și în cele economice ale activității secțiilor sau sectoarelor respective. Creșterea întreprinderilor pentru mecanizarea agriculturii și trecerea acestor unități pe principiul gestiunii economice proprii, asigură condițiile necesare pentru o folosire mai bună a tractoarelor și a forței de muncă.

Rezultatele obținute pînă în prezent, ca urmare a noii forme de organizare a unităților pentru mecanizarea agriculturii, se reflectă în creșterea veniturilor și reducerea cheltuielilor la toate elementele prețului de cost, astfel încît pe anul 1968 se prelină o reducere cu 1,6 la sută a voluimului cheltuielilor la 1 000 lei venituri. Sînt multe unități care, în anii trecuți, nu reușeau să-și acopere cheltuielile din încasările pentru lucrările efectuate, dar care, acum în urma reorganizării activității pe principiul desfășurării o activitate eficientă, încheindu-și bilanțul cu venituri. Trebuie însă arătat și că unele întreprinderi nu folosesc cu înțelegere fondurile de producție alocate, nivelul cheltuielilor este depășit în mod nejustificat. La întreprinderile pentru mecanizarea agriculturii din județul Hunedoara, cheltuielile cu reparatiile, la 30 septembrie, au fost de peste 25 la sută față de cele din județul Vâlcea — cu 13,8 la sută. La I.M.A. Crivești, județul Vaslui, multe tractoare nu și-au realizat sarcina de plan. Toate acestea sînt determinate, în mare măsură, de slaba organizare a muncii în unele unități, care face ca mașinile să fie folosite cu randament scăzut, să se facă risipă de combustibili și lubrifianti. Așa se face că unele întreprinderi pentru mecanizarea agriculturii nu vor reuși să-și acopere integral cheltuielile din veniturile realizate.

Îmbunătățirea activității în întreprinderile pentru mecanizarea agriculturii este strîns legată și de colaborarea strînsă cu conducerea cooperativelor agricole. De consolidarea relațiilor între mecanizatori și cooperatori. Deși în decursul anilor aceste relații s-au întărit și perfecționat ceea ce se reflectă în volumul sporit de lucrări executate mecanizate, în creșterea acestora și nivelul productivității realizate, continuă să provoace unele greutăți o seamă de neglijențe manifestate atît din partea mecanizatorilor, cît și a cooperativei. Într-un viitor apropiat va crește și mai mult parcul de tractoare, se va îmbunătăți simțitor structura acestuia, precum și numărul și mai ales tipurile de mașini și utilaje agricole, cu care se va putea efectua lucrări de mai bună calitate, într-un sortiment mai bogat și în perioade foarte apropiate de cele optime. Aceasta impune deopotrivă conducătorilor de cooperative agricole, de întreprinderi mai mult interes pentru extinderea mecanizării diferitelor lucrări agricole. Mecanizatorii alături de toți lucrătorii de pe ogoră vor munci și pe mai departe cu aceeași dragoste și devotament pentru înfăptuirea mărețelor sarcini ce ne sînt puse în fața noastră și care ne vor trece a agriculturii în noi trepte a agriculturii.

Dan POPESCU

Azi se deschide Adunarea generală a compozitorilor și muzicologilor

Vibrația idealurilor patriotice în muzica noastră

Ion DUMITRESCU

Adunarea generală a compozitorilor și muzicologilor din România, care își începe astăzi lucrările, constituie un eveniment de seamă nu numai pentru activitatea creatorilor din acest domeniu și, firește, pentru activitatea Uniunii noastre, ci și pentru întreaga viață culturală a țării.

Adunarea își propune să dezbate problemele cele mai importante și, totodată, cele mai actuale ale creației muzicale și muzicologiei românești. Lucrările ei vor prezenta într-un spirit de înaltă răspundere și de dragoste față de poporul cărui a se adresa această Conferință pe țară din 1963 și până astăzi, cit și aspectele de lucru menite să deschidă, în continuare, perspectivele dezvoltării vieții muzicale românești.

Astfel, dacă urmărim largile dezbateri din presă care au precedat această întrunire, din ele reiese că adunarea își propune să reliefeze, în primul rând, cu această ocazie contribuția pe care muzicienii o aduc — alături de întregul nostru popor — la înfăptuirea obiectivelor politice partidului de înflorire a României socialiste, politică în care intelectualitatea țării, creatorii ei au deplină încredere, sprijinind-o cu toate forțele lor.

Moment marcant în viața culturală a țării noastre, Adunarea generală a compozitorilor și muzicologilor se desfășoară în condițiile avântului patriotic al poporului, în plină ascendență a patriei. Nu este idee mai înfăptuită pentru un artist și pentru un cercetător decât cea dată de conștiința că activitatea lor slujește idealurile de mai bine, pentru care sînt concentrate astăzi cele mai active și cele mai valoroase forțe ale acestui popor. Teiul final al întregii politici a partidului nostru este deplina emancipare a omului, înfăptuirea sensurilor vieții lui prin ideile sublimale ale frumosului.

În cadrul lucrărilor va fi supus dezbaterii și aprobării noul Statut al Uniunii compozitorilor și muzicologilor care trebuie să concilieze creșterea atribuțiilor și a aportului acestei organizații obștești în cadrul sistemului democratic al vieții publice și artistice din țara noastră, să precizeze drepturile și îndatoririle membrilor săi, să asigure participarea celor mai valoroase forțe creatoare la înfăptuirea dezideratelor activității de creație muzicală și de muzicologie.

Primită cu entuziasm de către toți membrii, compozitorii și muzicologii, ca o formă larg democratică de lucru, dorim ca Adunarea generală să însemne — prin dezbaterile și hotărârile pe care le va lua — o etapă nouă în cronica luminoasă a istoriei muzicii noastre.

Păstrători și continuatori ai unei bogate și originale tradiții

Zeno VANCEA

Muzica românească, valorile ei au rădăcinile viguroase înfăptuite în adâncurile sufletului și ale simțirii acestui popor înzestrat cu o sensibilitate și un rafinament artistic ciclate de-a lungul unei existențe milenare. Nu numai George Enescu, dar toți compozitorii care și-au legat numele de destinul muzicii noastre au fost și

sînt exponenți ai genului popular, transfigurînd cu forța talentului și a personalității lor sugestiile unui tezaur de artă nepuizabil și veșnic viu.

A fi păstrătorii și continuatorii unei tradiții de o asemenea bogăție și originalitate este un privilegiu pe care, poate, unul dintre noi nu știm încă a-l prețui la reala lui însemnătate. Tocmai această permanență artistică și spirituală constituie condiția dezvoltării unei autentice școli naționale de artă, principiu vital care dă unitate diversității manifestărilor individuale în creație, condiționînd constituirea acelei patrimoniului care, în ansamblul său, reprezintă contribuția înedită, specifică a unui popor la îmbogățirea cu valori perene a culturii universale. Distincția între „folclorismul” de suprafață și asimilarea esențelor tari ale creației și ale spiritului popular se cere făcută aici, pentru a defini caracterul de continuitate propriu evoluției muzicii noastre, aspirațiilor celor mai de seamă dintre slujitorii ei. Este o evoluție firească a artei, care dă nota specifică și muzicii românești contemporane în ceea ce are ea mai reprezentativ.

Desigur, dezvoltarea artei noastre muzicale nu este deloc liniară, și nici o-ar putea fi în realitate actuală atît de prielnic manifestării personalității creatoare, confruntării opiniilor și stilurilor artistice. Sub influența tendințelor contradictorii din viața muzicală contemporană au apărut la noi și lucrări în care accentul se pune nu atît pe conținutul emoțional, în sensul tradițional al cuvîntului, ci pe o construcție pură, ce înlocuiește principalele componente ale muzicii — melodia, armonia, polifonia — cu culoarea, cu un joc de timbruri și contraste dinamice. Oricît de interesante ar fi asemenea lucrări, mai ales la prima audiere, cele mai savante combinații sonore, făcute ca un scop în sine, nu se poate substitui acelei nepuizabile bogății pe care o reprezintă conținutul afectiv al muzicii, capacitatea ei de a emoționa. Personal apreciez multe dintre lucrările românești de ultimă oră, care denotă talent, sensibilitate, care sînt creatoare de atmosferă; virtuozitatea tehnică compozitorilor, abordarea îndrăzneată a unor mijloace de presie înedite sînt fenomene pozitive în esență. Cred însă că deschiderea de noi orizonturi, tendința naturală spre înscrierea în circuitul universal de valori nu trebuie să ducă spre separarea creației de destinatarul ei firesc, spre negarea virtuților eterne ale muzicii, a căldurii, a frumuseții, a umanismului ei, a capacității ei de a înobilă Omul. Dealtmîndrî, sînt încredințat că, în perspectivă, mijloacele sonore noi vor contribui la o nouă sinteză în îmbogățirea valorilor expresive ale muzicii tradiționale sortită unei vaste audiențe.

Cred că aceste probleme ale dezvoltării creației muzicale merită a fi dezbătute în cadrul Adunării generale a compozitorilor. Mai ales dacă ne gândim că astăzi, în țara noastră, masele cele mai largi au acces la cultură și artă; creatorul nu poate face abstracție de existența acestor public imens, nu poate privi din afară procesul ridicării nivelului de cultură al poporului, problemele educative, estetice, necesitățile spirituale ale contemporanilor săi. De aici decurge și atenția pe care sîntem chemați s-o manifestăm față de genurile muzicale de mare popularitate, față de rolul educativ al muzicii, față de creația în mod superior accesibil și considerată ca o treaptă indispensabilă în evoluția auditoriului spre înțelegerea complexității fenomenului muzical contemporan. Această slujbă a publicului este, și ea, în tradiția muzicii românești și constituie un factor important al perenității ei. Este vorba, cu alte cuvinte, despre ceea ce Enescu numea colaborarea între inteligența și sensibilitatea artistului, în concordanță cu natura umană. Despre o muzică mergînd de la inimă la inimă.

Să scriem o muzică patetică, închinată omului

Theodor GRIGORIU

Slujitorii creației muzicale din țara noastră se întînesc azi în sărbătorească Adunare. Întocmai ca acei călători care, ajunși pe coama unui deal, se întorc o clipă să privească văile urcate, vom reaminti realizările noastre. În elanul creator care a cuprins toate generațiile, auzim ciocotind mîile de cîntece, doine și jocuri care au răsunat vreme de veacuri în fluierale și tulnicile populare. Chemată de destinul nou al vremurilor noastre să joace un rol de seamă, muzicalitatea românească și-a dovedit puterea aripilor tinere. A zburătorilor lungi și înalte.

Tot azi ne vom așina privirile spre viitor, spre cîmble albe, încă departe ale muntilor spre care ne îndreptăm. Splendorea lor e undeva în noi, am visat-o de atîtea ori, uneori am fost chiar pe aproape — și nu visam.

Merinde avem, ne trebuie doar pașă oțelii și voință, multă voință.

Se spune adesea că sîntem prea „mloritic”, că ne învîrtim prea mult în jurul unei „oite”, contemplînd-o la nesfîrșit. Contemplăm în același timp cerul, mișcările stelelor și ale destinelor pămîntene; capetele noastre, hrănite cu aerul tare al plaiurilor înalte, descursă miraculos de ușor furtorele înalte ale tehnicii contemporane. Mai e nevoie s-o amintim?

Muzica românească, prin creațiile ei reprezentative, crește viguroasă, întregăză cu inteligență ideile secolului, acum discerna, decan-tează, nu mă îndoiesc că va inventa lucruri surprinzătoare în perioada care vine. Ca orice cultură veche, caută înțelepciunea maximă în simplitate, refuză artificialul, tînde către lucrurile care conțin miezuri ale marilor întrebări și pe lîngă care treci adesea fără să le vezi. Ascultînd cu luare aminte glasul epocii frămîntate pe care o străbatem, creațiile noastre trebuie să cînte astăzi parcă mai patetic ca orînd, pentru a apăra omul și idealurile lui.

Călătoria pe planuri ascendente nu e ușoară, cere din cînd în cînd o oră de meditare.

E ora Adunării noastre generale. Să nu zăbovim însă prea mult, călătorul îl stă bine cu drumul.

Și apoi avem încă atîta muncă de scris pentru înfrumusețarea lumii, încă trebuie să ne grăbim.

Avem datorii mari față de popor

Lucian METIANU

Sîntem convinși că în perioada actuală de dezvoltare și edificare socialistă a patriei noastre, Adunarea generală a compozitorilor și muzicologilor, care se deschide astăzi, va dezbate pe larg problemele actuale ale creației muzicale românești, va da un impuls vieții noastre muzicale, alăturîndu-și eforturile telului nobil de a ridica, mai departe, pe noi culmi, cultura românească.

Preocupat să-și clarifice principalele probleme pe care le ridică creația, raportul dintre artist și publicul auditor, aspectele cele mai importante ale vieții muzicale în toate laturile sale, compozitorii și muzicologii români își concentrează totodată atenția asupra rolului crescînd al muzicii într-o societate în adîncă prefacere. În cadrul condițiilor optime asigurate de partidul comunist, ei își pun întrebări noi, pe măsura cerințelor vremii noastre și vor încerca să le răspundă printr-un larg schimb de opinii, sînd și constructiv, cu idei și sugestii valoroase, în măsură să dinamizeze și să îmbogățească activitatea creatoare, în toate stilurile, în toate genurile, după talentul și preferințele fiecăruia.

Sînt încredințat că toți compozitorii și muzicologii noștri, din toate generațiile, sînt hotărîți să adauge la tezaurul muzicii românești propria lor contribuție. Mulți și-au cristalizat stilul și personalitatea și au dăruit patrimoniului național opere viabile, de o frumusețe care constituie bucuria unor largi categorii de oameni. Alții, dintre care majoritatea sînt tineri, dar nu numai ei, sînt în acest moment pe calea care duce către împliniri, către realizări remarcabile. Deopotrivă pentru primii ca și pentru ceilalți apare necesitatea abordării problemelor cu maximă răspundere față de destinul artei românești, cu deosebită grijă pentru a scoate la lumină și a fructifica o experiență istorică plină de monumente artistice nepieritoare, virtuozități care își așteaptă realizarea.

Avem datorii mari față de popor și față de noi înșine în raport cu îndatoririle generale; așadar trebuie să ne preocupăm în mod deosebit liniile magistrale ale artei noastre muzicale — legăturile sale cu folclorul, universul de idei și sentimente al creației originale, trăsăturile perene ale muzicii românești, posibilitățile lor de dezvoltare și altele care conduc spre inima și înțelegerea poporului.

Să folosim din plin prilejul acestei importante întruniri, spre a dezbate la un înalt nivel principal problemele noastre și a stabili jaloanele viitoarelor activități prin care compozitorii și muzicologii își vor afirma încă o dată marea lor rol în contextul artei românești.

În editarea cursurilor universitare

PROMISIUNI NEONORATE

Atît noua configurație, superioară, a planurilor și programelor de învățămînt din actualul an universitar, cit și decideratul constant al deprinderii studenților cu munca individuală, independentă, reclamă nemijlocit existența unor manuale universitare de înaltă tinută științifică și pedagogică, precum și a unui bogat material documentar: tratate, monografii, perioadice științifice. Iată tot aștea motive care determină preocupări susținute pentru asigurarea unui ritm mai alert în pregătirea manualelor și cursurilor noi. Cum se concretizează aceste preocupări? Au apărut și continuă să apară, cu o frecvență înaltă, cursuri tipărite sau litografiate, avînd o tinută științifică demnă de destinația lor universitară. Progresele realizate pe planul editării cursurilor au creat în acest sector o situație net superioară celei din anii trecuți.

Cu toate acestea, acum, la numai o lună de zile înaintea viitoarei sesiuni de examene, se constată din nou că o parte din lucrările care trebuiau să vadă lumina tiparului pînă în prezent n-au fost alcătuite încă sau se află abia în diferite faze de pregătire. De altmîndrî, la o recentă analiză s-a relevat că aproximativ o treime dintre disciplinele predate în facultățile din București nu dispun de manuale sau cursuri tipărite. Situația nu este mai bună nici în alte centre de învățămînt superior. Denum de remarcat este și faptul că tirajul unor lucrări tipărite în anii trecuți s-a epuizat în

trigime. În fața acestei situații, colectivele de catedră, consiliile profesoriale, senatele universitare au suferit motive să-și analizeze activitatea pentru îndeplinirea unei importante obligații didactice. După cum se știe, conducerea partidului a indicat forurilor de învățămînt ca pînă în 1971 să asigure publicarea a circa 700 manuale și cursuri pe an. Sarcina e pe deplin realizabilă. Dar, evident, intențiile și promisiunile de a le realiza nu au ajuns. Subliniem aceasta cu riscul de a repeta un lucru cunoscut, căci de multe ori angajamentele nu sînt onorate. Ca urmare, așa cum am fost informați, după 11 luni de activitate, în planul editorial pe anul în curs, din 204 titluri de manuale prevăzute, doar 104 au fost tipărite și difuzate. În prezent nu sînt sigure decît jumătate din totalul manuscriselor proiectate a fi introduse în lucru anul viitor.

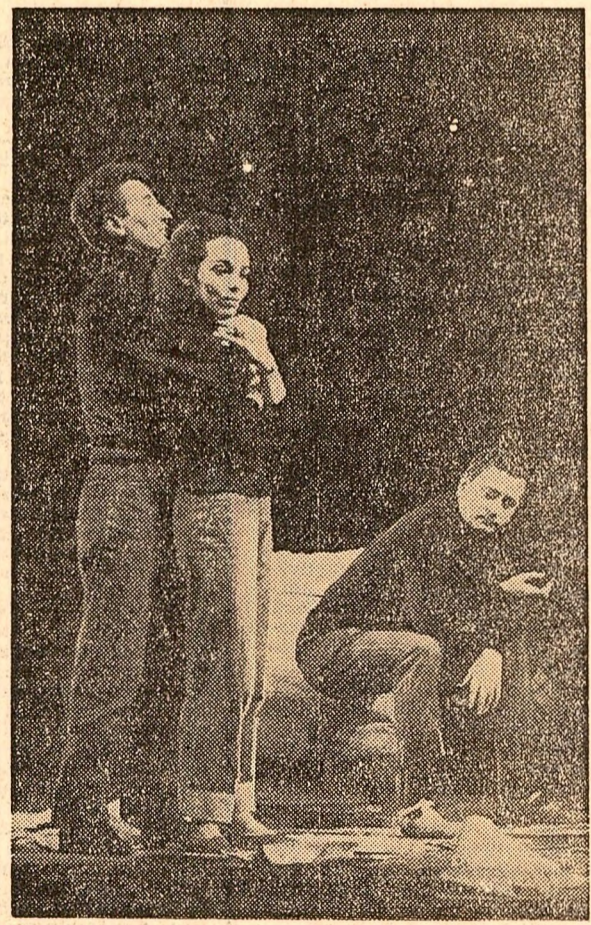
Neîndolelnic, nimeni nu poate spune că elaborarea unui curs universitar este o sarcină ușoară. Cursul tipărit — adevărată carte de vizită a profesorului — pentru a marca și un veridicul examen științific în viața universitară presupune eforturi de informare „la zi”, o viziune sintetică mereu improspătată, creație și originalitate. Spunînd însă acestea, n-am făcut decît să amintim îndatoririle elementare ale fiecărui cadru didactic, astfel încît a situa procesul de elaborare a manualelor în afara condiției profesoriale de fiecare și înseamnă a discosta artificial componentele unui întreg.

Nu e mai puțin adevărat că o parte dintre manuscrisele cursurilor universitare au văzut mai greu lumina tiparului și din cauza editurii sau a tipografilor. Directivele Comitetului Central privind dezvoltarea învățămîntului prevăd ca activitatea editorială să se concentreze în anii următori asupra tratatelor, manualelor de larg tiraj, celorlalte de probleme și îndrumătoarelor de laborator, urmînd ca manualele de mai mică extindere (ca volum și tiraj) să fie litografiate pe plan local. În acest scop, cele mai mari unități de învățămînt superior din țară au fost înzestrate cu instalații tehnice și-au extins schemele organizatorice și au primit importante stocuri de hîrtie. Problema a fost redusă astfel la dimensiunile organizării interne, comportînd posibilități mult mai largi de planificare științifică, de coordonare unitară a editării manualelor. Și tocmai de aceea era de așteptat ca rezolvarea ei să se efectueze cît mai rapid. Totuși, realizările nu sînt pe măsura posibilităților create. Am în față analiza îndeplinirii

Mihai IORDANESCU

teatre

- Filarmonica de stat „George Enescu” (la A-teneul Român): Seară de Cîntec cu clarinet — 19,30.
- Teatrul Național din Praga (la Opera Română): Din viața insectelor — 19,30.
- Teatrul de Operă și Conțesa Maritza — 19,30.
- Teatrul Național „I. L. Caragiale” (sala Comedia): Beckeș — 19,30; (sala Studio): Fără țărîni teribile — 19,30.
- Teatrul de Comedie: Opinia publică — 20.
- Teatrul „Lucia Sturdza Buisandru” (sala din bd. Șchiuț): Măgureanu: Victimele dărilor — 20; (sala din str. Alex. Sahia): Sfirșitul pămîntului — 20.
- Teatrul „C. I. Nottara” (sala Magheru): Vijele în erengile de sasafraz — premieră — 19,30; (sala Studio): Femei singure — 20.
- Teatrul Mic: Tango — 20.
- Teatrul Giulești: Martorii se suprimă — 19,30.
- Teatrul „Ion Creangă”: Mușchetarii măgărești sale — 15,30.
- Studioul I.A.T.C. „I. L. Caragiale”: R.U.R. — 20.
- Teatrul „Tîndărică” (sala din Calea Victoriei): Șorcelul și păpușa — 17; (sala din str. Academiei): A fugit un tren — 17.
- Teatrul satiric muzical „C. Tănase” (sala Savoy): Ca la Tînașe (sala din Calea Victoriei nr. 174): Mexico-Melody — 19,30.
- Teatrul de estradă „Ion Vasilescu”: Adam și Eva la revistă — 20.
- Circuit de stat „Circul „Aeros” (R.D.G.): 15; 19,30.

În cadrul fazei finale a Bienelei de teatru „I. L. Caragiale” a avut loc în sala Ansamblului U.G.S. spectacolul formației de teatru în limba maghiară a Palatului Culturii din Cluj, cu piesa „Priveste înapoi cu minie” de John Osborne. În fotografie: o scenă din spectacol

- Beckeș (ambele serii): PATRIA — 15,30; 17; 20,30. SALA PALATULUI — 16,15 (seria de bilete — 2 699); 19,45 (seria de bilete — 2 699).
- Profesiunii: REPUBLICA — 8; 10,15; 12,30; 14,45; 17; 19,15; 21,30. FESTIVAL — 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21.
- Made in Italy: LUCEAFĂRUL — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18,15; 20,45.
- Tandrete: CAPITOL — 8,15; 11,30; 13,45; 16; 18,30; 20,45.
- Zile de flor și rîs: SALA CINEMATICA (bilete la casă) — 10; 12,20.
- Vera Cruz: GRIVITA — 9; 11,15; 13,30; 15; 18,15; 20,30.
- Columna (ambele serii): BUCUREȘTI — 8,45; 12,15; 15,30; 20. MELODIA — 8,45; 11,30; 14,30; 17,30; 20,30. MODERN — 8,30; 11,30; 14,30; 20,30.
- Orașul magic: VICTORIA — 8,30; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,45.
- Noaptea: CENTRAL — 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21.
- Anna Karenina: DACIA — 8,30—19,30 în continuare.
- Intențiu de pe muntele blestemat: LUMINA — 8,45—16,30 în continuare; 18,45; 20,45. MOȘIILOR — 15,30; 18; 20,30.
- Un dolar găurit: DOINA — 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30.
- Frînțesea: UNION — 15,30; 18; 20,30.
- Buzzești — 14; 18; 20.
- Program pentru copii: DOINA — 8; 10.
- Tîra de sub aripile pescărușului, Flo-

- rile gerului, în țara incasilor, Dan nădravan. Virturi: TIMPURI NOI — 9—21 în continuare.
- Zlău în care vin pești: FEROVIA — 9,30—16,15 în continuare; 18,45; 21. EXCELSIOR — 8,30; 10,45; 13; 15,15; 17,45; 20. GLORIA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30. TOMIS — 9,30—15,30 în continuare; 18; 20,15.

cinema

- Valea albinoilor: INFĂTRIREA ÎN TRE POPOARE — 15,15; 17,45; 20.
- Hombre: BUCUREȘTI — 15,30; 18; 18,15; 20,30. GIULEȘTI — 10; 15,30; 18; 20,30. ARTA — 9—15,45 în continuare; 18; 20,15.
- Duelul lung: UNIREA — 15; 17,45; 20,30.
- Veșnicul întîrziat: LIRA — 15,30; 18.
- Umbra strămoșilor uitați: LIRA — 18.
- Căderea imperiului roman: DRUMUL SĂRII — 15,30; 18.
- Tarzan, omul-maimuță și Flut lui Tarzan: FERENTARI — 15,30; 19.
- Totul pentru ris: COTROCENI — 15,30; 20,30.

- Colivie pentru doi: COTROCENI — 18.
- Judoka, agent secret: FLAMURA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30. FLOAREA — 18.
- DEASĂ — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30. AURORA — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,30.
- Fete în uniformă: VOLGA — 9—13,30 în continuare; 16; 18,15; 20,30. MIO-RITA — 9,30; 11,30; 13,30; 16; 18,15; 20,30.
- Superautomatul: VIITORUL — 15,30; 20,30.
- Omul care luă ucis pe Liberty Wallace: VIITORUL — 15,30; 20,30.
- Samurailor: POPULAR — 15,30; 20,30.
- Romanță pentru trompetă: POPULAR — 18.
- Flut lui Tarzan: MUNCA — 16; 20.
- A fost odată un moș și o babă: MUNCA — 18.
- Suflete tari (ambele serii): FLACĂRA — 15,30; 19.
- Viva Maria: VITAN — 15,30; 18; 20,30.
- Trei copii „mînaune”: RAHOVA — 15,30; 18; 20,30.
- Săpate ornament de aur: PROGRESUL — 15,30; 20,30.
- Frăgi săbăteci: PROGRESUL — 18.
- Heroina: PACEA — 15,30; 18; 20,15.
- Clăușarii de aur din Arkansas: CRÎNGAȘI — 14,30; 16,30; 18,30; 20,30.
- Marșanoma agentul 6555: COSMOS — 15,30; 18; 20,15.

- t v
- 11,00 — Curs de limba franceză (reluarea lecției de luni).
- 11,30 — Curs de limba engleză (reluarea lecției de marți).
- 12,00 — TV pentru specialiști din industrie. Ciclu „Cibernetică”. Calculatoarele electronice în procesele electroenergetice (reluare).
- 12,30 — Închiderea emisiunii de dimineață. 17,30 — Telex TV.
- 17,35 — TV pentru specialiști — ciclu „Medicină”. Aspecte ale patologiei neurologice a copilului. Prezentă dr. Gabriel Vasiliu și dr. Ernest Broșteanu.
- 18,05 — Curs de limba germană (lecția a 34-a).
- 18,30 — Club XX — emisiune pentru tineret. „Absolventii la sat”.
- 19,00 — Telegazeta de seară — Buletinul meteorologic.
- 19,30 — Baschet masculin: Dinamo București — Spartak Brno. Cupa campionilor europeni.
- 20,00 — Cadran mondial.
- 20,40 — Avanspremieră.
- 20,55 — Telecinematoca: „Nemurtoarea” de Alain Robbe Grillet (premieră pe țară).
- 22,30 — Seară de balet „Mici nimicuri” de Mozart.
- 23,00 — Telegazeta de noapte.
- 23,10 — Închiderea emisiunii.

„INFORMAȚIA GENETICĂ” DIRIJEAZĂ DEZVOLTAREA INDIVIDULUI

Prof. C. O. CARTER
Clinica de cercetări genetice — Londra

Deosebirile de limbă, evident, se datorează mediului. Un copil japonez sau nigerezian adoptat în prima copilărie de părinți englezi, va vorbi corect limba engleză. În ce privește însă aspectele dezvoltării psihice și fizice ale copilului, se poate demonstra că acestea vor depinde atât de influențele exterioare, ale mediului, cât și de cele interioare, genetice. În toate fazele vieții — de la concepție până la îmbătrânire și moarte — dezvoltarea omului se desfășoară sub influența acestor două serii de factori: cei ereditari, înăscuți, derivați din cele două celule germinative părintești, și al mediului, care înglobează tot ce acționează din exterior. Acțiunea acestor factori nu este însă totdeauna aceeași; unele funcții prezintă în permanență alți înăscuți, unele numai într-unul sau într-altul dintre stadiile dezvoltării organismului, pentru a se întoarce apoi din nou la starea de repaus. Alții sunt activi numai în anumite țesuturi (trichii, ficat, mușchi, piele etc.). Spre deosebire de factorii ereditari, cei de mediu se află în continuă schimbare și își exercită influența încă de timpuriu, în mediul intrauterin, prin intermediul placentei și al cordului, și după naștere, pentru că după naștere se acționează direct, prin întreaga mulțime de factori ai lumii externe.

Continua interacțiune a factorilor genetici și a celor ai mediului în care se dezvoltă omul influențează formarea tuturor caracteristicilor sale fizice și psihice: s-a observat că unele deosebiri dintre indivizi se datorează în mai mare măsură diferențelor genetice, în timp ce altele — înfrunzirea mediului. Caracteristicile fizice și psihice care ne permit să distingem principalele rase, sunt determinate genetic; dar alte aspecte, — comportarea socială, nivelul cultural, etc. — reprezintă o determinare a mediului.

„Puritățile materiale” ai influențelor genetice sunt anumite formați din nucleul celular — cromozomii — din care fiecare specie de animal sau plantă are în celulele sale un număr constant: omul — 46 de cromozomi sau, mai bine zis, 23 perechi de cromozomi. În fiecare pereche, unul din cromozomi provine de la tată, celălalt de la mamă. Când în celulele germinative nu intră decât un cromozom din fiecare pereche, deci acestea vor avea numai câte 23 de cromozomi nepereche și abia în momentul concepției, prin fuziunea nucleilor din celulele germinative, apare în fiecare individ — este din nou înzestrat cu 23 de perechi de cromozomi.

Cercetarea științifică modernă a mers însă mai departe, stabilind că în cromozomii factorii genetici reprezintă porțiuni bine determinate — genele, enigmatice prezente care dirijează creșterea și activitatea celulei, dictând după un „cod” anumite — formarea unor proteine și, în deosebi a unor enzime, necesare în procesele biochimice ce se desfășoară în interiorul ei. Amănuntele acestor „codificări” intracelulare sînt astăzi lămurite doar în ce privește bacteriile. Este însă de presupus că același cod sau unul foarte asemănător este valabil pentru toate organismele vii, inclusiv omul.

Un obiect esențial al cercetărilor actuale este dezvoltarea mecanismelor intime prin care activitatea factorilor genetici este declanșată, respectiv oprită, în cursul dezvoltării organismului, sau prin care producerea unei anumite proteine determină un anumit caracter ereditar. În cazul trăsăturilor ereditare care depind de simple diferențe chimice, cred că problema va fi foarte curând lămurită. Știm de pe acum, de pildă, că deosebirile pe care le prezintă hemoglobina la oamenii cu un anumit fel de anemie, se datorează substituiri unui aminoacid cu altul în proteina respectivă, modificând factorul genetic.

Totuși, va mai trece încă multă vreme până la lămurirea detaliată a mecanismelor complexe — după care interacționează factorii genetici și cel de mediu. Perfectionarea ființelor umane prin modificări genetice este încă foarte ipotetică. Pare însă probabil că, dacă părinții mai inteligenți au mai mult copii decât restul populației, aceasta contribuie, fie și lent, la ridicarea potențialului genetic de inteligență al generațiilor următoare. Nu trebuie să uităm însă un fapt: biologia evoluției demonstrează că nu există un tip uman ideal uniform. O populație sănătoasă este aceea care conține o mare varietate genetică, unii indivizi din populație fiind mai bine înzestrați cu anumite calități valoroase, ceilalți cu altele, complementare acestora.

SE ÎNALȚĂ „EDIFICIUL” PROTEINEI ARTIFICIALE

Conf. dr. Claude NICOLAU
Institutul de Microbiologie
„Stefan Nicolau” — București

Ceea ce a descoperit până acum biologia moleculară este palpabil, iar perspectivele ce se deschid sînt fantastice. Cîndva, omul va reuși să înșuși să dirijeze, poate, procesele eredității! Descoperirile succesive în acest domeniu au fost marcate în ultimii ani de decernarea unor premii Nobel. Chiar și în acest an, această prestigioasă distincție științifică internațională a fost acordată pentru medicina profesorilor R. W. Holley, Marshall Nirenberg, H. G. Khorana care, prin lucrările

lor, au contribuit la deschiderea drumului de la descifrarea codului genetic către dirijarea biosintezelor proteice. Este cunoscut că genele sînt formate din substanțe chimice — acizii deoxiribonucleici (ADN) — ce se prezintă ca niște molecule foarte lungi (macromolecule) compuse din baze azotate, zahăr și acid fosforic. În lanțurile lungi ale acizilor nucleici, bazele sînt dispuse aldoloma unor „litere”, formînd „texte”, în care natura „notează” ceea ce ar dori să spună doar în patru litere. Astfel, moleculele gigant ale acizilor deoxiribonucleici (ADN), din care sînt formate genele din nucleul celulei, cuprind consemnate atât întregul „proiect de construcție” al organismului, cât și „procedeele de execuție”. Această „informație genetică” din ADN preluată de acizii ribonucleici (ARN) — „mesager” este apoi transformată cu ajutorul acizilor ribonucleici „de transfer”, undeva în citoplasma celulei — în ribozomi — în proteina de care este nevoie.

Este meritul profesorului R. W. Holley, de a fi determinat pentru prima dată secvența elementelor componente dintr-un acid ribonucleic. Cunoștința secvenței lor se poate prevedea care anume aminoacizii vor sărbina în proteina respectivă, deschizîndu-se perspectiva însușirii acestui proces.

Alt moment important în descifrarea acestui alfabet chimic al naturii — codul

IPOTETIC — ESTE POSIBILĂ „CHIRURGIA GENICĂ”

Dr. C. MAXIMILIAN
Institutul de endocrinologie
al Academiei — București

Variațiile individuale ale inteligenței sînt ele rezultat al eredității, al condițiilor de mediu sau al amîndurora împreună? Influența factorului ereditar a reliefat-o studiul gemenilor, demonstrînd convingător că în aceleași condiții de mediu, valoarea coeficientului de inteligență sînt mai apropiate la gemenii monoziși (proveniți din același ou) decît la cei diziziși. Chiar și în condiții de mediu dife-

ri din peșterile paleoliticului superior din sudul Franței, între descoperitorul ceramicii și marile glori ale lumii moderne, nu ar exista sub aspect genetic o prea mare deosebire. Dar, atât îmbogățirea cunoștințelor, — ceea ce nu este egal cu inteligența — cât și fiecare pas înainte al civilizației a oferit generațiilor succesive posibilități mai mari de aplicare a reztei genetice. Populațiile tinere, trezite relativ recent la viața modernă, demonstrează existența latentă a acestui „coeficient de inteligență”, însușindu-și foarte repede uzul tehnicii înaintate, ca și experiența științifică, ducîndu-le înainte cu realizări proprii.

Ne va permite oare viitorul să ameliorăm coeficientul de inteligență, mergînd pînă la a crea deliberat serii de genii? Discuțiile în această direcție au depășit cadrul literaturii științifico-fantastice, antrenînd un număr impresionant de biologi. Părerile sînt, firește, diferite: după unii, indiferent de progresele noastre, nu vom reuși prea mult. Ameliorarea condițiilor social-economice va apropia coeficientul de inteligență de limita sa superioară, pe care nicicum nu o vom putea depăși. Se pare însă că în momentul în care vom cunoaște care sînt și unde sînt localizate genele ce intervin în creșterea inteligenței, va fi făcut primul pas în controlul eredității speciei umane.

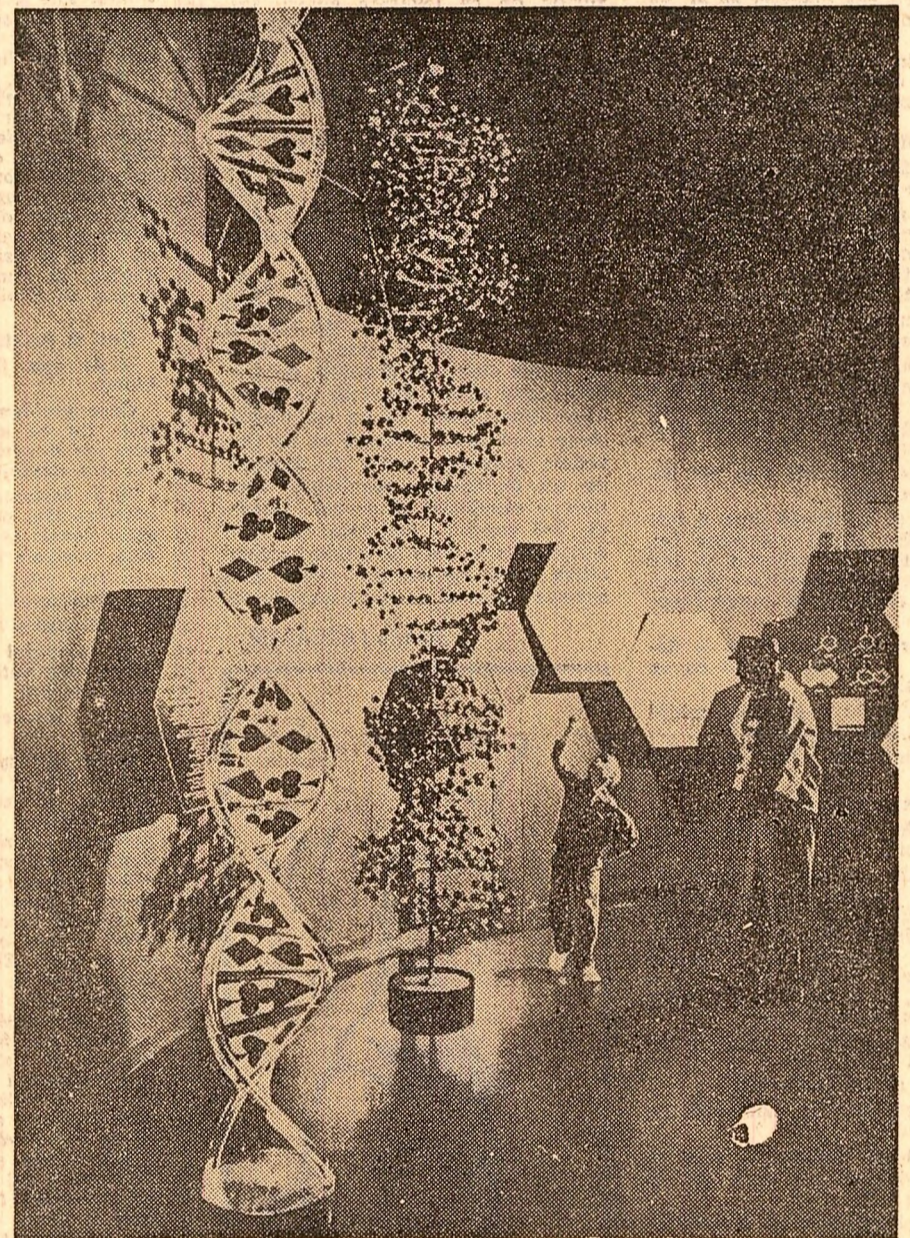
După alții, vom putea crea, într-un viitor nu prea îndepărtat, indivizi cu caracte-

Aceasta poate fi realizată, teoretic, în mod pozitiv sau negativ. Eugenia „pozitivă”, propovăduită de diferitele țări rasiale, tîndează să difuzeze și să stabilizeze în cadrul unor populații anumite caractere genetice, arbitrar considerate „optimale”. Ea este însă respinsă de conștiința umanității, întrucît se ridică puternicele obstacole morale și sociale; în plus, intervine factorul științific, că deocamdată, la majoritatea genelor, este imposibil să se stabilească cele optime.

Eugenia „negativă” urmărește eliminarea sau limitarea genelor certe nocive, în speță a genelor răspunzătoare de bolile ereditare. Ea poate fi realizată teoretic la două nivele diferite: al populației și al familiei.

La nivelul unor populații întregi măsurile ce s-ar putea lua sînt practic ineficiente, datorită cunoștințelor încă foarte restrinse în acest domeniu. La nivelul familiilor însă, dimpotrivă, „pronosticul ereditar” s-a dovedit foarte util, oferînd posibilitatea de a se pune în gardă viitorii soți cu privire la eventualele primejdii pentru copiii lor. Acest pronostic se poate face limitat pur și simplu la o evaluare empirică a riscului pentru copii rezultați dintr-un anumit tip de căsătorie, fie se poate baza pe cunoașterea mecanismului de transmitere a unei boli ereditare ca, de pildă, a hemofiliei boala singelui al cărui mod de transmitere este astăzi bine cunoscut.

GENETICA de la descifrarea la perfecționarea naturii umane

Una din cele mai mari descoperiri ale biologiei — acidul deoxiribonucleic (ADN). El constituie substanța genelor, purtătoare ale caracterelor ereditare. Vedem aici, în modele uriașe, spiralele duble ale moleculelor de ADN, cu semne simbolice, reprezentînd legăturile chimice din interiorul lor.

Inconjurat, și asaltat la tot pasul de transformările vertiginosului progres tehnic și economic, omul contemporan se întreabă astăzi frecvent: dar în privința cunoașterii și posibilității transformării omului cît s-a înaintat? Cele mai ample și competente răspunsuri la asemenea întrebări le poate furniza genetica. Printre disciplinele științifice ce au ca obiect de studiu omul, genetica ar putea fi comparată — în ceea ce privește ritmul de dezvoltare și spectaculozitatea descoperirilor — cu saltul determinat în tehnică de evoluția electronică sau cibernetică.

Fundamentată cu un secol și ceva în urmă de Gregor Mendel, care a reușit să dezvăluie unele trăsături generale ale legilor eredității, „redescoperită”, după alți 50 de ani de tăcere, genetica cunoaște astăzi o dezvoltare multilaterală. Pornind de la precizarea rolului unor molecule, cercetările ei dezvăluie într-o tot mai mare măsură funcțiile complexe ale particulelor intracelulare, purtătoare ale caracterelor ereditare, deschizînd perspectiva — teoretică deocamdată — a sintezei artificiale, de laborator, a multora dintre acestea. Ca urmare, a și apărut întrebarea: va putea oare omul, vreadată, să intervină el însuși în propria lui ereditate, să creeze un tip nou, superior, al speciei sale?

Vis prea îndrăzneț? Exprimat prea devreme? Sau lipsit de orice temei? Dăm cuvîntul unor specialiști, pentru a afla unele dintre problemele care îi preocupă în prezent pe geneticieni.

ancheta internațională a „Scinței”

genetic — și constituite lucrările profesorului Marshall Nirenberg, care a reușit să obțină polipeptide, lanțuri de aminoacizi mai simple decît proteinele, folosind o anumită componentă a acizilor ribonucleici. Această componentă introdusă într-un mediu acelar (cuprinzînd aminoacizi, enzime, ribozomi etc.) dezînlățește procese de biosinteză proteică, aldolma un ARN natural. În această fază, în alfabetul chimic al naturii, cît un grup de trei litere corespunde cîte unui aminoacid, succesiunea literelor dictînd formarea proteinelor.

Al treilea laureat al premiului Nobel pe acest an, prof. H. G. Khorana, are meritul de a fi realizat sinteza artificială de polinucleotide cu o secvență dinainte stabilită. După o muncă intensă, începută încă acum 20 de ani, acest savant, împreună cu colaboratorii săi, a reușit să realizeze în erubetă, legătura chimică între nucleotide (unități formate dintr-o bază azotată, zahăr și acid fosforic), sintetizînd dinucleotizi, apoi trinucleotizi și chiar să polimerizeze blocuri de trinucleotizi, formînd polinucleotide, cu o lungime variabilă, pînă la un total de 20 de unități.

Acestea cercetări au cunoscut un punct culminant cînd, prin introducerea unui astfel de polinucleotid sintetic într-un amestec de substanțe biologice fără structură celulară, s-a obținut pe baza „informațiilor chimice” pe care le conține, un fragment de proteină cu o structură prestabilită prin modul în care se succedau nucleotizii în polinucleotidul inițial.

Ne aflăm, așadar, într-o fază a cercetărilor de genetică moleculară în care practic s-a deschis perspectiva sintezei dirijate de proteine.

Desigur, nu este încă vorba de o macromoleculă proteică identică celei naturale, ci numai de polipeptide, adică de fragmente de proteină. Dar — în ritmul actual de dezvoltare a cercetărilor — s-ar putea să nu mai fie mult pînă cînd vom asista la producerea în laborator de sinteză organice a unor acizi nucleici programați, care să servească la producerea de molecule de hemoglobină, de hormoni sau de enzime. Cît de departe sîntem încă de această realizare ne va arăta viitorul.

tere ereditare identice. Pentru aceasta ar trebui găsită „doar” modalitatea cu un număr din celulele germinative, ci și din cele obișnuite, somatice, să se poată dezvolta un individ, știut fiind că fiecare dintre celulele organismului cuprinde totalitatea genelor, întreaga rezte ereditară, dar că unele gene funcționează, iar restul „dorm”. De fapt, asemenea încercări s-au și făcut la unele animale inferioare și au dat rezultate surprinzătoare. Teoretic, nimic nu se opune acestor experiențe.

În sfîrșit, s-ar putea ca în viitor, cîndva, să putem „injecta” embrionului genele necesare, sintetizate în condiții de laborator, sau să putem modifica direct, printr-o ființă „chirurgie genetică” genele care ne interesează. Indiferent însă de soluția găsită, s-ar putea ca și în lumea secolului XXI intervenția directă în formarea omului să înapuneze reale dificultăți — atât „tehnice”, cît și de ordin social și moral.

Medicina urmărește cu interes și studiul mecanismelor fenogenetice, adică al realizării informației genetice, „înscrise” pe „benzile” de ADN. Aceasta reprezintă o complexă activitate biochimică de studiere a enzimelor și proteinelor de structură, ce configurează tipul individului. Descifrarea completă a acestor procese de biosinteză ar putea permite înlocuirea unui produs defectuos al celulei, care se perpetuează în organism, printr-unul sintetizat în laborator (și administrat în doză zilnică sau periodică). Genetica medicală a și cercutat cîteva poziții care-i conferă un rol direct și practic în clinica umană. Un mare număr de copii născuți cu deficiențe de funcții și aspecte — deficiente ce se dovedesc a fi consecința unor perturbări ale gînturii cromozomiale de structură — sînt ajutați, prin operații chirurgicale adecvate în corectarea unor semne și funcții ale organismului sau prin chimioterapia de substituție, adică prin medicamente care servesc organismului unele enzime pe care celulele nu le fabrică. Aceste rezultate au însă și un revers negativ: acela de a menține și a face să crească rezerva de oameni în stare să perpetueze ființa în rîndul lor „pectuliv genetic”, care intrîin în acest fel sursa bolilor ereditare. De aceea, unul din telurile urmărite de genetica medicală este acela de a ajunge să se poată interveni prin-o „microoperație” în însuși mecanismul molecular al biosintezelor — chiar la nivelul cromozomilor — spre a îndrepta încă la debut eroarea naturii care duce la anomalii.

Obținerea recentă în laborator a sintezei acizilor nucleici ne îndreptătește să sperăm că, într-un viitor relativ apropiat, vom fi în stare să substituim nu numai produsul unei informații genetice defectuoză, ci și informația însăși, îndepărtînd cauzele și efectele unei boli ereditare.

La Institutul „Gregorio Mendel” din Roma se acordă multă atenție și fenomenelor cronologice în ereditate, deoarece născutului ereditare permite înțelegerea implicărilor în patologie. Tot așa, geriașia modernă urmărește o prelungire a capacității creatoare a omului și, implicit, frînarea procesului de degradare a organismului care duce la îmbătrînire și care este, pare-se, dependent de constituția genetică a respectivilor indivizi.

CONDIȚII ALE AMELIORĂRII EREDITĂȚII

CONDIȚII ALE AMELIORĂRII EREDITĂȚII

Prof. Luigi GEDDA
Institutul de Genetică Medicală
„Gregorio Mendel” Roma

Ce este real în perspectiva așa-zisei „ameliorări biologice a omului prin selecționarea căsătorilor pe căile eugenice”? Se știe că unii biologi — ale căror concepții au fost preluate cu frenetrie de rasisti — au mizat mult pe eugenie

INFINITA VARIETATE A INDIVIDUALITĂȚILOR

Acad. N. P. DUBININ
Moscova

Fiecare dintre noi posedă în stare latentă cîteva gene defecte. În secolul nostru industrial, radiative, diversele substanțe chimice, multiplele influențe ale mediului își pot exercita acțiunea pînă și asupra genelor și contribuă la sporirea tarelor ereditare ale omenirii. Sub acest aspect, pentru viitorul omenirii un rol important îi revine procesului de amestecare a raselor care se desfășoară în prezent cu intensitate crescîndă. Astfel, genotipul negrilor nord-americani cuprinde de pe acum în proporție de 30 la sută, gene provenite de la albi. În condițiile ritmului actual se poate presupune că peste 2000 de ani va apărea o populație umană unitară, din raport general genetic, în sensul dispariției deosebirilor dintre rase.

Numărul infinit de gene al omului va asigura însă în continuare o varietate infinită de individualități. Istoria omenirii demonstrează de altfel și plasticitatea neobșnuită, spirituală și fizică a omului, deși omul din zorii civilizației și cel de astăzi nu prezintă deosebiri biologice. El și-a făcut astăzi intrarea în secolul atomice, în secolul Cosmosului, și, fără îndoială, epocile care vin vor purta peetea unei modificări colosale a mediului. În vederea lor, vom putea noi oare crea un tip biologic ameliorat ideal — al omului viitorului? Desigur, că nu. Cîci principala îi constituie construcția personalității sale spirituale. Deocamdată, nu cunoaștem însă căile concrete urmate de natură, iar orice combinație artificială a unor însușiri biologice selectate nu ar duce decît la îngustarea și sărăcirea personalității. Ne lipsește încă o genetică a psihicului, a comportamentului.

Desigur, cînd operăm cu plante și microorganisme, ne putem permite să sacrificăm mil și sute de mil de exemplare doar pentru a selecta în final cîteva bacterii valoroase. La animale, valoarea exemplarelor este prea mare, de aceea metodele metagenetice induse sînt deocamdată inaplicabile. La om nu ne putem blîndi deloc pe efectul genetic al radiației și mutagenelor chimice ca instrumente de ameliorare a eredității, riscul producerii unor defectuni genetice fiind excesiv de mare. Totuși nu trebuie să dezamărim, ci trebuie să încercăm să pătrundem mai adînc în genetică omului, — în primul rînd pentru a putea lupta împotriva defectelor ereditare. Cercetările medico-genetice deschid căi noi nu numai pentru tratarea bolilor ereditare propriu-zise, ci și a celor cardiovasculare, de natură maligenă etc.

În fața omenirii se pune însă astăzi, în toată amploarea ei, problema protejării propriilor eredități față de influența nocivă a radiațiilor, a unor compuși chimici, din păcate, tot mai acută paralel cu evoluția civilizației moderne.

CE-AR DEZVĂLUI „CARIOTIPUL” LUI EINSTEIN?

Prof. Jean ROSTAND
Paris

Celulele unor copii aritici cuprind un cromozom excelsănt, al 4-lea. S-a descoperit, de asemenea, cromozomii în plus sau în minus în cazul unor anomalii sexuale. Cred că în viitor schemele cromozomiale — așa-numitele cariotipuri — vor juca un rol foarte important. Litografiind lucrurile, ne putem imagina, de pildă, un avocat, care, după stabilirea cariotipului acuzatului, ar putea pleda pentru ireponsabilitate în felul următor: „Iată bietul om, are un fragment de cromozom în minus, de aici toată prirea...”

Ceea ce regret, însă, este că nu s-au studiat niciodată ereditățile oamenilor excepționali. Din moment ce anomalie cromozomiale dau naștere unor defecte, de ce nu ar putea acționa și în sens invers creînd oameni deosebiți? Păcat că nu s-a analizat niciodată cariotipul lui Einstein...

Evident, s-ar putea lucra cu culturi de celule umane, în laborator, dar cum se vor putea testa, pe o simlă cultură, rezultatele obținute? Cum să se descopere, pe cîteva celule, dacă s-a produs un stoc de cromozomi capabili să dea naștere unei ființe mai inteligente, mai dotate? În cel mai bun caz se va putea observa că se obțin celule mai valoroase. Evident, se vor putea face experiențe pe animale. Dar va mai trece multă vreme, vor trece poate secole, înainte de a se modifica codul genetic uman.

Desigur, lucrările lui Briggs și King indică începutul unor intervenții directe. Cei doi biologi au îndepărtat nucleul unui ou de broască și l-au înlocuit cu nucleul luat dintr-o celulă a unui embrion. Oul s-a dezvoltat totuși normal și a produs un mormoloc identic celui pe care l-ar fi dat embrionul ce a furnizat nucleul. Întrucît într-un embrion există sute de asemenea nucleu, pot fi fabricați în felul acesta sute de mormoloci identici, toți cu același lot de cromozomi. Identici, s-a obținut o broască, grîndindu-se în ou un nucleu luat din ficatul canceros al unei broaște adulate; produsul n-a fost deloc canceros.

Transplantarea nucleelor este posibilă astăzi, — modificarea codului genetic va fi posibilă poate în viitor. Va reuși bioșaga să meargă tot atât de departe și în abordarea naturii umane? Nu există oare aici limite care nu trebuie depășite, necesități imuabile? Eu nu pot decît să ridic problema. Biologia însă are astăzi posibilitatea de a repune în discuție marile noastre idei, sentimentele noastre.

Anchetă realizată de Gheorghe BARBU

Prezentarea scrisorilor de acreditare preşedintelui Consiliului de Stat de către ambasadorul Republicii Arabe Siriene

Cuvântările rostite

In cuvântarea rostită cu acest prilej, ambasadorul Ali Al Kosh, referindu-se la trecutul istoric al poporului român şi arătând că este priet şi prieten în mântuire în România, a declarat că este „animat de un spirit de sinceră încredere şi de colaborare fructuoasă, în scopul de a dezvolta cât mai mult relaţiile dintre popoarele şi ţările noastre”.

În legătură cu relaţiile româno-siriene, Ali Al Kosh a afirmat că, deşi între cele două părţi au existat unele puncte de vedere diferite în unele probleme, „aspiraţiile noastre sînt comune, noi luptăm cu toţii pentru o lume mai bună, pentru progresul umanităţii şi pentru o pace întemeiată pe dreptate”.

Exprimîndu-şi speranţa şi convingerea că se va achita în mod corespunzător de sarcina ce i-a fost încredinţată, a mulţumit pentru primirea cordială ce i-a fost rezervată.

Încheiere, ambasadorul Ali Al Kosh a transmis, în numele guvernului sirian şi al său personal, un salut călduros poporului român, Partidului Comunist Român şi conducătorilor săi.

În răspunsul său, preşedintele Consiliului de Stat, Nicolae Ceauşescu, a subliniat că poporul român nutreşte sentimente de solidaritate cu lupta popoarelor arabe pentru apărarea şi consolidarea independenţei şi suveranităţii lor naţionale, pentru progres economic şi social.

În continuare, preşedintele Consiliului de Stat a spus: „În România sînt urmărite cu mult interes şi căldură simpatie rea-

lizările dobîndite de poporul sirian, activitatea sa intensă închinată propăşirii multilaterale a patriei. Noi considerăm că deosebirile de păreri care s-au manifestat între Republica Socialistă România şi Republica Arabă Siriană, în unele probleme, nu trebuie să stînjească legăturile noastre de colaborare, pentru a căror dezvoltare există condiţii favorabile. Ne exprimăm încrederea că dumneavoastră, domnule ambasador, acţionînd în această direcţie, vă veţi aduce în treaga contribuţie la întărirea prieteniei dintre popoarele român şi sirian”.

Încheiere, preşedintele Consiliului de Stat, Nicolae Ceauşescu, a rugat pe ambasadorul Ali Al Kosh să transmită conducătorilor Republicii Arabe Siriene un salut călduros, iar poporului sirian cele mai bune urări de prosperitate şi fericire. Totodată, preşedintele Consiliului de Stat a urat ambasadorului Ali Al Kosh succes deplin în activitatea sa viitoare şi l-a asigurată de înţelegerea şi sprijinul Consiliului de Stat, al guvernului român şi al său personal.

După ceremonia prezentării scrisorilor de acreditare, preşedintele Consiliului de Stat, Nicolae Ceauşescu, a avut o convorbire cordială cu ambasadorul Republicii Arabe Siriene, Ali Al Kosh.

La solemnitatea prezentării scrisorilor de acreditare şi la convorbire au participat Constantin Stătescu, secretarul Consiliului de Stat, şi George Macoveanu, prim-adjunct al ministrului Afacerilor Externe.

Ambasadorul Republicii Arabe Siriene a fost însoţit de membri ai ambasadei.

Lucrările unor comisii permanente ale Marii Adunări Naţionale

In zilele de 9 şi 10 decembrie 1968 au avut loc la Palatul Marii Adunări Naţionale şedinţele de lucru ale Comisiei economico-financiare, Comisiei pentru agricultură şi silvicultură şi Comisiei juridice. Comisiile au luat în discuţie proiectul de lege privind impunerea veniturilor realizate din activităţi agricole.

In şedinţa comună a comisiilor din 10 decembrie a.c., prezidată de tovarăşul Aurel Vijoli, preşedintele Comisiei economico-financiare, tovarăşul Virgil Pirvu, ministrul finanţelor, a dat explicaţiile cerute de deputaţi. Lucrările comisiilor continuă. (Agerpres)

Şedinţă festivă consacrată împlinirii a 20 de ani de la adoptarea Declaraţiei Universale a Drepturilor Omului

Sub auspiciile Asociaţiei Juristilor şi Asociaţiei pentru Naţiunile Unite, din Republica Socialistă România, marţi după-amiază a avut loc în Capitală o şedinţă festivă consacrată împlinirii a două decenii de la Adunarea Generală a Organizaţiei Naţiunilor Unite a adoptat Declaraţia Universală a Drepturilor Omului. Au participat cadre didactice, din învăţămîntul superior, procurori, judecători, avocaţi şi alţi lucrători din diferite sectoare ale activităţii juridice.

Şedinţa a fost deschisă de preşedintele Asociaţiei Juristilor, Stelian Ntulescu. Au luat apoi cuvîntul dr. docent Ion Vintu — din partea Institutului de cercetări juridice al Academiei, prof. dr. docent Mihail Gheleşanu — din partea Asociaţiei pentru Naţiunile Unite, şi prof. dr. Ioan Cerechi — din partea Asociaţiei române pentru ştiinţe politice.

Relevînd largul ecou internaţional pe care l-a avut adoptarea Declaraţiei de către O.N.U., vorbitorii au amintit acţiunile întreprinse de comitetele specializate ale Organizaţiei, pentru promovarea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului, transformările social-politice petrecute în lume în ultimele două decenii, precum şi problemele de a căror rezolvare este legată traducerii în fapt a înaltelor idealuri proclamate de Declaraţia Universală a Drepturilor Omului. El s-a referit, totodată, la eforturile pe care România — ca ţară semnatară a Declaraţiei — le-a depus şi le depune, alături de alte state mem-

bre ale O.N.U., pentru triumful principiilor cuprinse în documentele care privesc apărarea drepturilor omului. Subliniind faptul că înfraga activitate constructivă ce se desfăşoară în ţara noastră este subordonată fărîşii bunăstării materiale şi spirituale a poporului, vorbitorii s-au referit, de asemenea, la aportul constructiv al României în cadrul O.N.U. al diferitelor sale organisme, pentru crearea unui climat internaţional de înţelegere şi respect mutual între state, pentru statornicirea unor relaţii care să înlesnească înfruntarea aspiraţiilor întregii omeniri spre progres economic şi social. El a relevat marea prestigiu pe care ţara noastră şi l-a câştigat în lume, ca mijloc pentru excluderea aspiraţiilor forţei în rezolvarea problemelor internaţionale litigioase, pentru respectarea dreptului sacru al tuturor popoarelor la independenţă şi suveranitate, la dezvoltare liberă pe calea progresului şi civilizaţiei.

Numerosi studenţi ai Universităţii „Al. I. Cuza” din Iaşi au participat marţi după-amiază la simpozionul organizat de Ateneul studentesc cu ocazia împlinirii a 20 de ani de la adoptarea de către O.N.U. a Declaraţiei Universale a Drepturilor Omului. Cu acelaşi prilej, a avut loc o adunare la Universitatea „Babeş-Bolyai” din Cluj. Au luat parte numeroşi oameni de ştiinţă şi cultură, cadre didactice, studenţi. Exponenţii au fost urmărite cu un viu interes. (Agerpres)

Lucrările reuniunii internaţionale de experţi în problemele educaţiei tineretului

Marţi dimineaţa, la Casa Universităţilor din Capitală, au început, sub egida UNESCO, lucrările Reuniunii internaţionale de experţi în problemele educaţiei tineretului, manifestare organizată de Comisia naţională română pentru UNESCO.

În colaborare cu Comitetul Central al Uniunii Tineretului Comunist şi Ministerul Învăţămîntului, Organizaţia a urmat o rezoluţie propusă de ţara noastră şi adoptată în unanimitate la cea de-a XIV-a sesiune a Conferinţei generale UNESCO, în 1966, reunirea se va desfăşura între 10 şi 17 decembrie. Ea are drept obiectiv elaborarea unui studiu care să sintetizeze experienţa acumulată pe plan naţional şi internaţional în aplicarea principiilor Declaraţiei privind educaţia tineretului în spiritul idealurilor de pace, respect reciproc şi înţelegere între popoare, adoptată în unanimitate la cea de-a XX-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U. în 1965, în urma propunerii făcute de ţara noastră.

În cadrul şedinţei de deschidere au luat cuvîntul acad. Andrei Ōtelea, preşedintele Comisiei naţionale române pentru UNESCO, Paul Lengrand, secretar Diviziei pentru educaţia adulţilor din Secretariatul UNESCO, reprezentantul directoru-

lui general al UNESCO, Andrei Basevici, director general în Ministerul Educaţiei din Franţa, Eshan Naraghi, directorul Institutului de studii şi cercetări sociale din Teheran, reprezentantul directorului naţional la Asociaţia metodistă a cluburilor de tineret din Anglia.

În continuare a fost ales Biroul reuniunii, alcătuit din: Ovidiu Bădini, directorul Centrului de cercetări pentru problemele tineretului (România) — preşedinte, Eshan Naraghi (Iran) — vicepreşedinte şi Andrei Basevici (Franţa) — raportor. Ordinea de zi adoptată prevedea discutarea problemelor privind trăsăturile esenţiale ale activităţilor educative desfăşurate în spiritul idealurilor de pace şi înţelegere între popoare, tendinţele actuale în determinarea metodelor, formelor şi căilor pentru punerea în aplicare a principiilor cuprinse în amintita declaraţie, rolul cooperării internaţionale în aplicarea principiilor acestei declaraţii.

Acad. Andrei Ōtelea, preşedintele Comisiei naţionale române pentru UNESCO, a oferit un dîneiu în cinstea participanţilor la reuniune. (Agerpres)

Spectacolele Teatrului Naţional din Praga

După două spectacole cu „Casa Bernardin Albat” de Fedorov, Garcia Lorca, Teatrul Naţional din Praga a prezentat marţi seara, în sala Ōpek Roman, un spectacol cu o piesă cehoslovacă: „Din viaţa insectelor” de frăţii Capek. Acesta este al treilea act al ciclului de trei piese inspirate din lectura lucrărilor enciclopedice ale entomolog francez H. Fabre, este o alegorie bogată în semnificaţii morale, bîcîndu-şi diferite momente sociale pe baza unor exemple luate din viaţa insectelor.

Spectacolul teatrului praguez, a cărui premieră a avut loc în 1965, prezentat cu succes în Cehoslovacia ca şi în diferite festivaluri şi turnee peste hotare, este pus în scenă de Miroslav Machacek, artist emerit. Împreună cu pictorul scenograf Josef Svoboda, artist al poporului, realizatorul a realizat o montare în care decorează muzica, pantomima contribuie deopotrivă la sublinierea ideilor majore ale piesei. La aceasta îşi aduce contribuţia şi actorii de frunte ai scenei pragueze: Vladimír Vondra, Jirina Lejalbova, Behus Zahorsky,

Stanislav Neuman, artiştii al poporului, Marie Vasova, Jirina Petrášová, Jaroslav Marjan, Josef Gruss, František Filipovský, Vladimír Leraus, artiştii emeriti, şi alţii, precum şi membri ai ansamblului de balet al Teatrului Naţional din Praga. În rolurile principale apar: Zdenek Liska, textele cîntecelor de Pavel Kopta, costumele de Jak Skalkický, iar coregrafia de Pavel Smok. Întreaga parte muzicală a spectacolului a fost susţinută de o formatie orchestrală condusă de Karel Krautgartner, artist emerit.

În asistenţa prezentă la spectacol se aflau Pompiliu Macovei, preşedintele Comitetului de Stat pentru Cultură şi Artă, Vasile Gliga, adjunct al ministrului Afacerilor Externe, Mihnea Gheorghiu, prim-vicepreşedinte al Institutului român pentru relaţiile culturale cu străinătatea, precum şi Karel Kurka, ambasadorul R.S. Cehoslovaciei la Bucureşti, şi alţi şefi de misiuni diplomatice acreditaţi în ţara noastră. (Agerpres)

Cronica zilei

Marţi după-amiază s-a înalpat în Capitală delegaţia Consiliului Central al Uniunii Generale a Sindicatelor din România condusă de tovarăşul Ion Prooteasa, secretar al Consiliului Central, care a făcut o vizită în Chile, Argentina, Ecuador şi Venezuela.

Delegaţia participă la lucrările celui de-al V-lea Congres al Centralei unice a oamenilor muncii din Chile (U.C.T.C.H.) şi a purtat convorbiri cu conducătorii ai centralelor sindicale din ţările vizitate. În cadrul convorbirilor a avut loc un schimb de păreri cu privire la activitatea sindicatelor din România şi din ţările respective, precum şi la posibilităţile de dezvoltare a relaţiilor bilaterale, în interesul întăririi unităţii şi solidarităţii sindicale internaţionale.

În cadrul unei festivităţi care a avut loc la rectoratul Universităţii din Bucureşti, marţi la amiază, ambasadorul R. P. Polone la Bucureşti, Jaromir Ōchekuski, a oferit acestei instituţii de învăţămînt cele peste 1000 de tratate ştiinţifice şi cărţi de literatură prezentate în expoziţia de carte poloneză deschisă la Bucureşti, în cadrul O.N.U. Prof. dr. docent Jean Livescu, rectorul Universităţii, a mulţumit călduros pentru donaţia făcută.

Sub auspiciile Consiliului general A.R.L.U.S. şi Consiliului Naţional al Organizaţiei Pionierilor, la Palatul Pionierilor din Bucureşti, a fost inaugurată marţi o expoziţie de copii sovietici pentru copii. La această manifestare, care face parte din acţiunile consacrate Săptămînilor literaturii sovietice pentru copii, au fost prezente reprezentanţi ai A.R.L.U.S., Consiliului Naţional al Organizaţiei Pionierilor şi ai I.R.R.C.S., scriitori, redactori şefi ai presei pentru copii, reprezentanţi ai Editurii Tineretului, cadre didactice pionierii. Au fost de faţă I. S. Ilin, ministru consilier al ambasadei sovietice la Bucureşti, şi alţi membri ai ambasadei.

Expoziţia cuprinde lucrări ale scriitorilor sovietici pentru copii şi tineret, desene, ilustraţii de carte şi obiecte de artizanat executate de copii sovietici. În a doua jumătate a lunii decembrie, la Moscova va fi inaugurată o expoziţie asemănătoare care va cuprinde cărţi şi tipărituri pentru copii şi tineret, realizate de scriitorii români.

Începînd de marţi sediul agenţiei economice a ambasadei R. S. Cehoslovacie din Bucureşti, din str. Ōtetiari nr. 3, găzduieşte o expoziţie de publicitaţii tehnice şi de obiecte de cultură organizată de agenţia de publicitate „Rapid” din Praga.

Membrii delegaţiei Comitetului guvernamental pentru problemele tineretului din Republica Socialistă Cehoslovacie, condusă de Jindřich Uher, preşedintele Comitetului, însoţit de N. Bozdoc, preşedintele Oficiului Naţional de Turism, au vizitat în cursul zilei de marţi staţiunea de pe litoral.

Marţi după-amiază, în sala Ateneului Român au luat sfîrşit lucrările simpozionului „Cercetarea ştiinţifică şi acţiunile culturale-educative pentru adulţi” organizat de Jindřich Uher, preşedintele Comitetului, însoţit de N. Bozdoc, preşedintele Oficiului Naţional de Turism, au vizitat în cursul zilei de marţi staţiunea de pe litoral.

Plenara Uniunii Arhitecţilor

„Preocupările actuale în realizarea ansamblurilor urbane, se întind pe o temă luată în discuţie de plenara Uniunii Arhitecţilor ale cărei lucrări s-au deschis marţi seara. Numeroşi artiştii din Capitală şi din direcţiile regiunilor şi judeţelor au dezbătut o serie de probleme importante ale arhitecturii urbane, cum sînt integrarea ansamblurilor în contextul urban, posibilităţile şi condiţiile de realizare a strălucitei, precum şi Karel Kurka, ambasadorul R.S. Cehoslovaciei la Bucureşti, şi alţi şefi de misiuni diplomatice acreditaţi în ţara noastră. (Agerpres)

(Urmare din pag. 1)

Buzul dispune în momentul de faţă de o solidă bază economică, de industrie modernă, în plină dezvoltare. Urmează să se înfiinţeze o fabrică de ciment, în apropierea localului municipiului să se înfiinţeze o fabrică de vînturi turistice de neconstrucţie, obiective turistice atractive, un crîng imbielur nu numai prin poezia stelarilor multisculari, ci şi prin înfrînarea amplasare a unor centre comerciale sau prin amenajarea unor locuri de agrement.

Unul municipiului tînăr fi este utilă o infuzie de tinerete, dacă se poate realiza scara întregii populaţii. Si o asemenea tinerete am întîlni la Buzău în multe sectoare de activitate. În unele, ca la Fabrica de zahăr, de pildă, este vorba de tinerete în sensul cel mai concret al cuvîntului. Se poate vorbi astfel de anul I al Fabricii de zahăr din Buzău, în momentul de faţă cea mai mare de acest fel din ţară: prelucrează 3000 tone de sfeclă în 24 de ore, ceea ce se soldează cu saci de zahăr care umplu 30—33 vagoane. Fabrica se găseşte în primul an de funcţionare cu întreaga capacitate (performanţă care trecea atînsă în 1970 dar pe care buzoienii, grăbiţi, au atîns-o cu doi mai devreme); operaţiunea Ioana Cartagiu, în vîrstă de 18 ani, este în primul ei an de producţie; inginerul tehnolog Nicolae Neamtu, ceva mai... vîrstnic (are 23 de ani), se află de asemenea în primul an de carieră.

Toţi aceşti tineri şi toată această tinerete trebuie îndrumate să-şi îndrăgesc oraşul, să-l înfrumuseţeze, să-şi dea strălucire municipală. Este cel ce si-au şi propus şi au reuşit în bună măsură organele şi organizaţiile de tineret locale, organizaţiile sindicale şi de tineret. Cu multă însufleţire au răspuns buzoienii chemării la muncă patriotică. Dînd dovadă de o nobilă înţelegere a sensului acestor activităţi, de spirit cetăţenesc şi dragoste pentru ceea ce grădina lor (înfiinţat în zona aceasta este oraşul), locuitorii au prestat pînă la 15 noiembrie un număr dublu de ore de muncă decât cel prevăzut.

Pe tematica economică existentă, cu participarea largă a cetăţenilor, se pot edifica şi institui, se pot găsi şi conceptii noi rămînînd în urmă este, în momentul de faţă,

reţenua comercială, a cărei dezvoltare tîne foarte greu pasul cu cerinţele populaţiei. Suprafeţele de desfacere a mărfurilor sînt învechite şi puţine, aprovizionarea şi mai ales depozitarea se fac în condiţii deosebit de grele. Dacă cetăţenii nu găsesc lină al mărfurilor care să-l atragă, pleacă să-şi cheltuiască banii în altă parte. Astăzi pleacă după o cumpărătură, mîine după alta şi astfel, treptat, începe să-l încerce gîndul de a pleca de tot. Din acest punct de vedere trebuie să reînnoim că Buzăul mai este încă primit, chiar de către unii localnici

UN MUNICIPIU ÎN ANUL 1

născuţi şi crescuţi acolo, ca un oraş de paşă, ca o trambulină spre Ploieşti şi spre Bucureşti. La aceasta contribuie şi ambianţa culturală care este încă departe de exigenţele unui municipiu. În prezent complexe probleme ale climatului spiritual al municipiului apasă mult prea mult pe umeri formaţiilor de amatori şi pe cele... două cinematografe (dintre care unul improvizat într-o sală improprrie).

Este adevărat că iniţiative locale au ajuns să aducă unele îmbogăţiri acestui climat, dar el este încă incapabil să satisfacă pretenţiile fireşti ale oamenilor. Ziarul „Viaţa Buzăului” a declansat o campanie pentru asigurarea unei staţiuni cvasi-permanente propunînd în acest scop contracte cu teatre din Capitală şi din alte centre. Unii factori locali de resort au socotit lucrul acesta imposibil şi s-au hotărît foarte greu să acţioneze, nu înainte de a cocheta cu demisiile. Totuşi iniţiativa a început să-şi arate roadele şi de la deschiderea staţiunii, oraşul este vizitat lunar de patru—cinci formaţiuni teatrale profesionale. Cadrul organizatoric s-a creat, urmează să se efectueze aiutul spre mai mult, mai sus, mai bine. Spunem aceasta pen-

tru că, cercetînd aşiul buzoian al staţiunii curente, cetăţenii primesc pe aici a unor colective, fără îndoială valoroase, ca cele ale teatrelor „Nottara”, „Giuleşti”, „Delavrancea” din Bucureşti, a filarmonei din Ploieşti, a teatrelor dramatice din Braşov, Piaţa Neamtu, Botosani, a unor teatre de estradă. Spectacolul municipiului Buzău au putut vedea în actualul sezon plesse de Delavrancea, Tudor Mustescu, Horia Lovinescu, Aurel Baranga şi este bine că teatrele le oferă cu generozitate prilejul unor contacte cu dramaturgia originală.

Ca să nu uităm de actorii cei mai de prestigiu? Aceasta însă este o chestiune ce tîne şi de exigenta factorilor locali, care pot refuza spectacole mediocre şi artiştii de ampuţură, dar în primul rînd forţele centrale, respectiv de C.S.C.A., care ar putea îndemna teatrele spre o activitate de turnee mai susţinută şi la nivelul artistic cel mai înalt.

Dacă din punct de vedere teatral oraşul are o anumită viaţă, alte date de prestigiu? Aceasta însă este o chestiune ce tîne şi de exigenta factorilor locali, care pot refuza spectacole mediocre şi artiştii de ampuţură, dar în primul rînd forţele centrale, respectiv de C.S.C.A., care ar putea îndemna teatrele spre o activitate de turnee mai susţinută şi la nivelul artistic cel mai înalt.

La Buzău au jucat Matei Milo şi Constantin Nottara şi publicul venea la teatru. La Buzău cînta Nicolae Leonard şi publicul îl asculta cu surditate la gură.

Publicul trebuie nu numai educat ci şi atras, şi atras, atracţiune, lăsinîndu-se un leac de bînte pe birou cutărui „cultural” inert, care uită de ele şi-şi reamintesc la cheniză, sau print-un afişaj defectuos, tardiv, sau prin lipsă de afişaj este O valoroasă iniţiativă despre care ne-a vorbit tot, Vasile Negoescu, prim-secretar al Comitetului municipal de partid, preşedinte al con-

siiliului popular, este aceea a înnoării legăturilor cu unii dintre filii Buzăului aflaţi în diferite locuri din ţară. Rezultatele obţinute sînt imbuicrătoare: unii dintre aceştia au început să vină acasă pentru a contribui, prin specialitatea şi cunoştinţele, la progresul municipiului. O familie de artiştii s-a stabilit de cîteva luni la Buzău, venind de la Bacău. După el mai josese şi alţii. Anul trecut erau în oraş numai doi artiştii, anul viitor vor fi şapte.

— Ce v-a determinat să reveniţi în Buzău? am întrebat-o pe tînăra arhitectă Liana Cloriciu.

exerciţiul profesiei, să facem arhitectură, nu numai reparatii, şi să trăim un climat de dezbateri profesionale, de lămurire a unor probleme de creaţie.

— Ideea ni se pare cu totul demnă de a fi susţinută de către cei în căutarea unui răspuns trebuie să fie urmat şi de alte categorii de profesionişti. Apariţia unor cercuri de intelectuali înimosi, interesaţi de destinele culturii din oraşul lor, va fi o condiţie necesară pentru local, desfăşurarea unor activităţi sistematice de educare estetică a publicului, ar contribuie, desigur, la lărgirea sferelor de preocupări a cetăţenilor, dar în primul rînd, un variat cercinţelor atît de diverse ale locuitorilor unui municipiu.

Ziarul „Viaţa Buzăului” a înfiat o dezbateri pe tema climatului spiritual al oraşului, la care apoi au participat spontan intelectuali, aducînd sugestii şi propuneri concrete extrem de utile. Ele vor trebui selectate şi avute în vedere în mod esenţiat, în funcţie de posibilităţile viitoare. Si asemenea posibilităţi nu vor înfrîza să devină realităţi. În anul 1969 va începe construcţia mai multor obiective: o sală de cultură a sindicatelor cu o capacitate de 700 locuri, cu un bar şi un club, un cinematograful cu 500 locuri, un hotel turistic cu restaurant şi bar, se va termina casa de cultură din zona industrială a oraşului.

Există ideea ca Palatul comunal, frumoasa clădire septuagenară care domină centrul municipiului, să fie transformat în palat al culturii. Excelenţele ideea, dar nu un amendament: dacă va prinde viaţă, atunci clădirea sa nu devină un adăpost pentru birourile funcţionarilor culturali, ci înlocuieşte să-şi fie destinaţie expoziţiilor, iniţiativă cultural-ştiinţifică, serilor muzicale, recitalurilor unor virtuosi.

Unul dintre interlocuţii îşi exprima speranţa că în cîinci ani Buzăul va atinge, şi sub raportul vieţii culturale-spirituale, pragul înalt pe care l-a atins baza sa industrială. Poate însufleţirea celor care trăiesc şi muncesc aici şi sprijinul mai substanţial al unor foruri şi instituţii centrale vor determina o apropiere a acestei împliniri atît de mult dorite.

viaţa internaţională

Sesiunea Sovietului Suprem al U. R. S. S.

MOSCOVA 10 — Corespondentul Agerpres, N. Cristolevianu, transmite Marţi dimineaţa a început la Kremlin cea de-a şasea sesiune a Sovietului Suprem al U.R.S.S., al celei de-a 7-a legislaturi. Sesiunea dezbate probleme privind planul de dezvoltare a economiei naţionale şi bugetul de stat al U.R.S.S. proiectul bazelor legislaţiei funciare a U.R.S.S. şi republicilor unionale, constituirea comisiilor permanente pentru tineret al Sovietului Uniunii şi Sovietului Naţionalităţilor.

Nikolai Babakov, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri, preşedintele Comitetului de Stat al Planificării al U.R.S.S. a prezentat proiectul planului de dezvoltare a economiei naţionale a ţării pe 1969 şi a raportat rezultatele preliminare ale anului în curs. El a arătat că în anul care se va încheia, venitul naţional va creşte cu 7,2 la sută. Volumul producţiei industriale va spori cu 8,3 la sută. Raportorul a subliniat că întreprinderile care au trecut la noul sistem de planificare şi stimulare economică au obţinut o îmbunătăţire a indicatorilor. În acest an, producţia globală a agriculturii atînge nivelul cel mai înalt din întreaga istorie a ţării. Trecînd la sarcinile de plan pe 1969, Babakov a arătat că se prevede o creştere generală a producţiei industriale

cu 7,3 la sută; producţia mijloacelor de producţie va creşte cu 7,2 la sută, iar producţia mijloacelor de consum — cu 7,5 la sută. Volumul producţiei agricole globale va creşte cu 6,1 la sută. Programul investiţiilor capitale, a subliniat raportorul, urmăreşte, în primul rînd, ridicarea nivelului de trai al populaţiei, dezvoltarea agriculturii, extinderea rapidă a industriei de automobile şi a altor ramuri ale construcţiei de masini. Ca şi pînă acum, fondurile importante se vor pune la dispoziţie pentru construcţia de locuinţe. Se prevede creşterea veniturii naţionale cu 6,5 la sută, sporindu-se totodată partea destinată consumului. În raport se arată că se încheie planurile de dezvoltare de introducere a tehnicii noi, ca şi trebuie acordată o mai mare atenţie îmbunătăţirii calităţii produselor şi lichidării rămînelor în urmă în îndeplinirea planurilor de construcţii capitale.

Proiectul planului pe anul 1969 ţine seama de necesităţile colaborării economice a U.R.S.S. cu ţările comuniste şi socialiste. Totodată, el prevede lărgirea comerţului exterior sovietic cu ţările în curs de dezvoltare. Vor căpăta o nouă dezvoltare legăturile economice cu ţările capitaliste dezvoltate. Schimbul de mărfuri al U.R.S.S. cu întreaga lume va creşte cu 5,7 la sută.

VOLTA SUPERIOARĂ: OBIECTIVELE PROGRAMULUI ECONOMIC

Pentru prima dată de la proclamarea independenţei Republicii Volta Superioară bugetul ţării pe ultimul exerciţiu financiar a fost excedentar. Pentru anul acesta se prevede ca veniturile să fie mai mari decît cele necesare pentru a acoperi cheltuielile. Guvernul vultian a renunţat la impoziturile străine. Ca urmare a echilibrării situaţiei financiare au fost impozitate unele importuri, contribuind în felul acesta la creşterea nivelului de trai al populaţiei.

Pentru accelerarea dezvoltării economice guvernul de la Ouagadougou a întocmit anul trecut un program economic pe patru ani, care urmează să expire în 1970. Programul prevede construcţia unor

importante obiective economice, precum şi sporirea producţiei agricole şi a creşterii animalelor. Primele rezultate n-au întîrziat să apară. Producţia de bumbac a fost anul trecut aproape dublă faţă de anul 1965, iar producţia de cereale a crescut cu o treime.

În primăvara aceasta la Koudougou a fost pusă piatra de temelie a unei uzine textile care poartă denumirea de Volta. Uzina va cuprinde o filatură cu o producţie de 900 de tone fire anual, o fabrică de textile cu o capacitate de 400 de tone anual şi o imprimerie de ţesături.

Paralel se lucrează la darea în exploatare a minei de magneziu din regiunea Tambao, din nordul ţării. Potrivit ultimelor proiecţiuni, A. B.

REVENDICĂRI PE DEPLIN MOTIVATE

La naşterea Pielei comune, unul din telurile acestei grupări economice a fost şi acela de a lega imensitatea populaţiei prime ale Africii de economia ţărilor occidentale. Bineînţeles, nu pentru a sprijini dezvoltarea economică a ţinerilor state, ci pentru a spori resursele de profit ale marilor producători de la acestora din urmă. Posibilitatea de a-şi extinde şi mai mult sfera afacerilor ultrarentabile. Tratatul de la Roma a sfinţit asocierea a 18 state africane, de la Dakar şi pînă la lacul Tanganyika, însumînd o suprafaţă de 11 milioane km p la teritoriul de peste 10 ori mai mic al celor şase state vest-europene. Concepţia iniţială pentru o perioadă de 5 ani, asocierea a fost apoi modificată prin Convenţia de la Yaoundé, intrată în vigoare la 1 iunie 1964, cînd majoritatea statelor asociate îşi cîştigaseră independenţa politică.

În noul context politic, Convenţia de la Yaoundé a fost modificată prin Convenţia de la Yaoundé, intrată în vigoare la 1 iunie 1964, cînd majoritatea statelor asociate îşi cîştigaseră independenţa politică.

În noul context politic, Convenţia de la Yaoundé a fost modificată prin Convenţia de la Yaoundé, intrată în vigoare la 1 iunie 1964, cînd majoritatea statelor asociate îşi cîştigaseră independenţa politică.

Asa se explică de ce Coasta de Fildeş pentru o tonă de cafea exportată, în 1958 a putut cumpăra 24 tone de ciment, iar în 1965 doar 18 tone ciment, ceea ce defineşte practic fenomenul de „deteriorare a raportului de schimb”.

Sumele acordate sub forma ajutorului de către „cei şase” ţărilor africane asociate în vederea compensării pierderilor înregistrate la exporturile agricole şi industriale, sunt insuficiente, şi totodată ineficiente, deoarece se au în vedere efectul şi nu cauza fenomenului. În acest sens s-ar impune o compensativitate sporită a produselor agricole aduşi în ultimul zece ani de ţările membre ale Pielei comune la dezvoltarea economică a statelor africane asociate, o cotă de 48,8 la sută a fost destinată sectorului agricol şi numai 1,3 la sută dezvoltării industriale. Faptul este relevant în ce priveşte scopul real al „ajutoarelor”: menţinerea ţărilor africane ca furnizoare de materii primare industriale şi importatoare de mărfuri industriale. Iată de ce ţările comuniste negre, asociate la Plata comună, repun pe tapet, cu mai multă acuitate, vechiul deziderat: „comertul pe baze echilibrate mai mult decât ajutorul”. Prin urmare, cele 18 state africane vor să iasă din ipostaza de „rude sârce” ale comunităţii vest-europene, dorind să azeze pe baze noi relaţiile cu C.E.E. Astfel, ţările asociate propun, între altele, ca Coasta de Fildeş, Camerun, Congo (Kinshasa) au pînă pe pietele R. F. Germaniei, Italiei, Olandei, state care, în trecut, nu aveau relaţii comerciale deosebite.

De toate acestea, în ajunul încheierii negocierilor pentru ratificarea Convenţiei de la Yaoundé, statele africane îşi manifestă neliniştea şi nemulţumirea în legătură cu o serie de rezultate nefavorabile ale aplicării acestei convenţii. Astfel, bilanţul comercial al ţărilor respective continuă să rămînă cronic deficitar, înfrînd posibilităţile de progres economic. Comerţul dintre „cei şase” şi cele 18 state africane asociate a crescut începînd cu anul 1962, dar această creştere a fost, în ansamblu, mai puţin rapidă decît aceea a schimbului membrilor Pielei comune cu celelalte ţări în curs de dezvoltare. Comisia C.E.E. a încercat să exploateze această situaţie prin raţiuni de conjunctură.

Independent însă de factorii conjuncturali, există fenomene permanente care, ca consecinţe negative asupra bilanţului comercial, afectează africanii. Este vorba, în primul rînd de acţiunea „forfecel preţurilor” — produsele pe care le importăm — arăta Fallou Kane, secretar general al Organizaţiei comunităţii africane — devin în fiecare an mai scumpe, în timp ce produsele pe care le exportăm sînt cumpărate la preţuri care scad din an în an. Într-adevăr, preţurile produselor tropicale cunosc o scădere cronică. În 1958, preţul unei tone de banane exportate de Coasta de Fildeş era de 131,32 dolari, iar în 1965 a scăzut cu 34 la sută, ajungînd la 87,39 dolari. În aceeaşi perioadă, Camerunul a pierdut 5 la sută la preţul fiecărei tone de cacao exportată, în

viața internațională

PREGĂTIRI PENTRU CONFERINȚA CVADRIPARTITĂ ÎN PROBLEMA VIETNAMEZĂ

La șapte luni de la începerea convorbirilor americano-nord-vietnameze de la Paris, ceea ce este o conferință în patru părți pentru reglementarea problemei vietnameze pare să fi fost delocată de o serie de obstacole. În urma anunțării oficiale a încetării bombardamentelor americane asupra teritoriului R. D. Vietnam, s-a deschis perspectiva unor discuții de fond, cu participarea tuturor părților interesate. Un principial obstacol — absența delegației administrației de la Saigon — a fost deja înlăturat de delegația Saigonului, condusă de ambasadorul Lam și având ca consilier politic special pe vicepreședintele Ky (care va superviza activitatea delegației sale, fără a participa la conferință) a sosit duminică la Paris, după numeroase ezitări și tergiversări. În aceste zile au avut loc o serie de consultări între reprezentanții R. D. Vietnam și ai S.U.A. Acestea au arătat că de acord ca conferința să se desfășoare la Paris, dar nu au putut găsi o dată comună. Majoritatea delegațiilor vor fi în-

CORESPONDENȚA DE LA AL. GHEORGHIU

pleza și vietnameza, iar ca limbă de lucru franceza. Fiecare delegație va avea un traducător; delegațiile vor fi formate din 5-6 membri. Deși condițiile obiective pentru deschiderea conferinței mult așteptate sînt îndeplinite, începerea ei este totuși întârziată. Principalele dificultăți par a gravita în jurul unor chestiuni de procedură. Una dintre ele are însă o pronunțată valoare politică. Este vorba de forma mesei la conferință. Ce formă anume ar trebui să aibă? Este o problemă care în realitate vizează statutul delegațiilor. Pentru R. D. Vietnam și F.N.E. această conferință este o condiție necesară pentru a conveni anterior, deci fiecare dintre delegații trebuie să aibă un statut independent. Ele trebuie să ia loc la o masă pătrată.

Pe de altă parte, reprezentanții administrației de la Saigon, împărțindu-și părerea amănunțit, vorbesc despre numai „două părți” la conferință, deși în realitate sînt prezente patru interlocutori. În consecință, ei cer ca convorbirile să aibă loc în jurul unei mese dreptunghiulare, la care să fie așezați în față saigonezii și americanii, pe de o parte, iar nord-vietnamezii și F.N.E. de cealaltă parte. Prin acest artificiu procedural se încearcă de fapt integrarea delegației F.N.E. în cea a R. D. Vietnam. La această problemă s-a referit din nou ieri purtătorul de cuvânt al delegației F.N.E., care a reafirmat, în cursul unei conferințe de presă, dorința delegației sale de a lua parte la o conferință în patru. El a declarat că F.N.E. conduce și organizează lupta populației sud-vietnameze împotriva agresiunii americane și că este competent să ia parte la soluționarea tuturor problemelor privind Vietnamul.

Se apreciază că aceste chestiuni procedurale, rezolvate încă, ar mai putea întârzi cu câteva zile deschiderea conferinței cvadrilaterale. Intrucît a mai rămas puțin vreme până la instalarea la Casa Albă a președintelui ales Nixon, observatorii politici de aici consideră că la conferință nu vor putea fi abordate probleme de fond decât după 20 ianuarie.

IRLANDA DE NORD

Apel la încetarea tulburărilor

BELFAST 10 (Agerpres). — Președintele Irlandei de nord, Terence O'Neill, a adresat la postul de televiziune un apel insistent de a se pune capăt tulburărilor care au cuprins țara în ultimele două luni. Aceste tulburări, a declarat el, au dus țara în „pragul haosului”. După cum s-a mai anunțat, situația din Irlanda de nord este foarte încordată, datorită, pe de o parte, rivalităților din stîm partidului unionist și al guvernului, pe de altă parte, ciocnirilor cu poliția, prilejuate de campania pentru drepturile civile, desfășurată de minoritatea catolică lipsită de drepturi politice și sociale. Premierul nord-irlandez a amintit, totodată, o declarație a premierului britanic Harold Wilson, din care rezultă posibilitatea unei intervenții a parlamentului britanic, în cazul în care Irlanda de nord „nu va putea face față problemelor ei”.

ITALIA

Acord privind programul viitorului guvern

ROMA 10 (Agerpres). — Direcțiile partidelor democrat-crescine, socialist și republican, care vor forma viitoarea coaliție de centru-stînga din Italia, au ratificat luni acordul realizat sîmbătă seara cu privire la programul guvernului. Din surse informate s-a anunțat că acest acord a constituit obiectul unor serioase rezerve din partea aripii de stînga a partidului socialist. Curentul condus de Riccardo Lombardi a pus la îndoaie utilitatea pentru partidul socialist de a relata colaborarea cu celelalte

Intelectualii suedezi cer oprirea cursei înarmărilor

STOCKHOLM 10 (Agerpres). — Timp de mai multe săptămîni în paginile celui mai mare cotidian suedez, „Dagens Nyheter”, a avut loc un schimb de mesaje publice, în cadrul căruia intelectuali suedezi au atras atenția că înarmarea acaparează potențialul uman și materiale fantastice. În declarațiile lor, ei au făcut cunoscut că pericolul cursei înarmărilor nu constă numai în riscul unui conflict militar, ci și în împiedicarea dezvoltării mai rapide a omenirii, în special a lichidării flăcărilor foametei, care mai bîntuie încă în multe părți ale lumii. Oamenii de știință suedezi au lansat cu acest prilej un apel tuturor forțelor progresiste din lume de a sprijini eforturile „pentru existența întregii omeniri”.

agențiile de presă transmit:

Pakistan. — Opoziția continuă demonstrațiile pentru eliberarea reprezentanților săi areștați recent în fotografia mafestanji pe străzile orașului Rawalpindi

Majoritatea agențiilor de presă relevă faptul că după incidentele israeliano-iordanene de săptămîna trecută, care au făcut să crească tensiunea în Orientul Apropiat, a intervenit o oarecare acalmie, atenția generală fiind concentrată asupra activității diplomatice desfășurate în această regiune de trimisul special al secretarului general al O.N.U., Gunnar Jarring, și de William Scranton, emisarul președintelui ales al S.U.A., Nixon.

Se știe că Gunnar Jarring, al cărui mandat expiră la 30 noiembrie, și-a continuat misiunea și după această dată, avînd în vedere succesele cu privire la Israelului, R.A.U. și Iordania. El a încercat să obțină unele lămuriri cu privire la felul în care țările arabe și Israelul văd soluționarea crizei din Orientul Apropiat. Ultima etapă a noii sale încercări de mediere s-a încheiat duminică, după întvederile avu-

Ambasadorul Statelor Unite în Franța a înmînat președintelui de Gaulle două mesaje, unul din partea președintelui Johnson și celălalt din partea președintelui ales al S.U.A., Richard Nixon. Nu a fost dezvăluit conținutul celor două mesaje.

O înfîlire a grupului de lucru A.E.L.S.-Iugoslavia a avut loc la Geneva, anunță agenția Tanjug. Au fost discutate probleme privind dezvoltarea comerțului exterior și a colaborării economice reciproce, a fost apreciat în mod pozitiv colaborarea de până acum dintre Iugoslavia și țările membre ale A.E.L.S.

În Sierra Leone au avut loc noi ciocniri între partizanii unor grupuri politice diferite. Incidentele cele mai puternice s-au înregistrat în trei orașe situate în apropierea capitalei, Portoko, Lungui și Hychumbe.

Te cu principalele personalități politice iordanene. El urmează să se deplaseze la Moscova pentru a-și reuni

Intensă activitate diplomatică în Orientul Apropiat

W. Scranton : E IMPORTANT SĂ SE IA ÎN CONSIDERAȚIE INTERESELE TUTUROR ȚĂRIILOR DIN REGIUNE

luc funcția de ambasador. Deși o serie de observatori politici consideră că pentru apropierea părților aflate în conflict vor trebui depuse numeroase eforturi, trimisul special

CIPRU

LIDERII CELOR DOUĂ COMUNITĂȚI LA MASA TRATATIVELOR

NICOSIA 10 (Agerpres). — În capitala Ciprului au fost reunate negocierile între liderul comunității ciprioților greci, Glafkos Clerides, și cel al comunității ciprioților turci, Rauf Denktaş. Această nouă rundă de tratative are drept scop discutarea viitorului politic al Ciprului. Cu prilejul întvederilor anterioare, cele două delegații au căutat de acord asupra necesității modificării actualei constituții al insulei. În cazul cînd discuțiile se vor încheia cu succes, ar urma să fie convocată imediat o conferință internațională cu participarea reprezentanților celor două comunități ale insulei și a celor trei puteri garante ale independenței Ciprului: Grecia, Turcia și Marea Britanie. Consiliul de Securitate a adoptat marți în unanimitate o rezoluție prin care mandatul forțelor O.N.U. în Cipru este prelungit cu încă 6 luni, adică pînă la 15 iunie 1969. Rezoluția invită părțile interesate să dea dovadă de moderatie și să continue eforturile în direcția găsirii unei soluții la problemele cipriote, avîndu-se în vedere actuala situație care favorizează aceste acțiuni.

ANIVERSAREA DECLARAȚIEI DREPTURILOR OMULUI

Mesajul lui U Thant

NEW YORK. — Cu prilejul celei de-a 20-a aniversări a adopției Declarației universale a drepturilor omului, secretarul general al O.N.U., U Thant, a dat publicității o declarație în care a subliniat că a sosit timpul de a se întreprinde noi acțiuni pe plan internațional pentru a se asigura respectarea drepturilor omului și a libertăților individuale.

FURT SENZAȚIONAL LA TOKIO

TOKIO 10. — De la corespondentul Agerpres, Ft. Tuit: Cel mai mare furt înregistrat vreodată în Japonia a fost comis marți la Tokio, în plin centrul capitalei, într-o manieră îndrăznească, cu nu doi mii de speranțe politice și va depista autorul. Imbrăcat într-o uniformă de agent de poliție, ganastorul a oprit o mașină blindată ce transporta peste trei sute de milioane de yen, sub pretextul că s-ar fi primit o sesizare despre existența unei bombe ascunse la bordul autovehiculului. Împăimîntat, șoferul și escorta l-au lăsat pe „polițist” să-și asume „riscul” de a controla interiorul mașinii și de a conduce într-un loc unde explozia bombei nu ar fi reprezentat un pericol. Și iată a fost. Iar în acest timp, 1.000 de milișini ale poliției răspândite într-un oraș de 11 milioane de locuitori îi caută urmele.

misiunea lui William Scranton. Trimisul special al lui Nixon, care a încheiat o călătorie de informare la Teheran, Beirut, Amman, Cairo și Ierusalim, urmează să se reîntoarcă astăzi la Washington, unde va prezenta un raport președintelui ales al S.U.A. Într-o declarație făcută luni preselor la Ierusalim, el a spus: „Mă aștept ca politica americană să fie de acum înainte mai echilibrată. Este important ca Statele Unite să ia în considerare interesele tuturor țărilor din regiune”. El a declarat că, după părerea sa, există destule șanse pentru reglementarea pașnică a diferendelor dintre statele arabe și Israelul. Cele mai bune mijloace de soluționare a acestor diferende — a spus el — sînt aplicarea rezoluției Consiliului de Securitate din 22 noiembrie 1967 și sprijinirea misiunii trimisului special al secretarului general al O.N.U., Gunnar Jarring. N. L.

VIZITA ÎN R. D. GERMANĂ A MINISTRULUI DE EXTERNE AL ROMÂNIEI

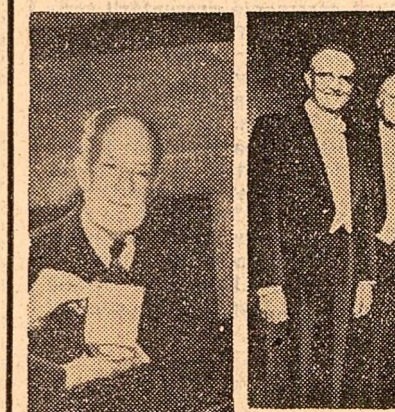
BERLIN 10. — Corespondentul Agerpres, Șt. Deju, transmite: Ministrul afacerilor externe al Republicii Socialiste România, Corneliu Mănescu, a sosit marți dimineața la Berlin, într-o vizită oficială, la invitația ministrului afacerilor externe al R. D. Germane, Otto Winzer. În Gara Ostbahnhof, oaspeții au fost întâmpinați de Otto Winzer, Oskar Fischer, adjunct al ministrului afacerilor externe, Ewald Moldt, ambasadorul R.D.G. la București, de funcționari superiori al Ministerului Afacerilor Externe și de alte persoane oficiale. Oaspeții au fost salutați, de asemenea, de ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Repu-

blicii Socialiste România în R.D.G., Nicolae Ghenea, membri ai ambasadei și ai reprezentanței economice române. În drum spre Berlin, ministrul de externe, Corneliu Mănescu, a făcut un scurt popas luni seara la Praga. La Gara centrală din capitala cehoslovacă, el a fost salut de Jan Busniak, adjunct al ministrului afacerilor externe al R. S. Cehoslovace, precum și de funcționari superiori din Ministerul Afacerilor Externe. Au fost prezentul Ion Obradovic, ambasadorul Republicii Socialiste România la Praga, și membri ai ambasadei, precum și membri ai Ambasadei R. D. Germane din Praga.

În după-amiaza zilei de 10 decembrie, la Ministerul Afacerilor Externe al R. D. Germane au început convorbirile oficiale dintre ministrul afacerilor externe al Republicii Socialiste România, Corneliu Mănescu, și ministrul afacerilor externe al R. D. Germane, Otto Winzer. Din partea R. D. Germane, la convorbiri participă, de asemenea, Oskar Fischer, locțiitor al ministrului afacerilor externe al R.D.G., Ewald Moldt, ambasadorul R. D. Germane în România, și alte cadre de conducere din M.A.E. Din partea Republicii Socialiste România participă ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al României în R.D. Germană, Nicolae Ghenea, și funcționari superiori din Ministerul Afacerilor Externe. Cei doi miniștri au avut un schimb de păreri în probleme referitoare la relațiile dintre cele două țări și în probleme internaționale.

Marți seara, ministrul de externe al R. D. Germane a oferit la Casa de oaspeți a guvernului R. D. Germane un dineu în cinstea ministrului de

externe român. Cu acest prilej, cei doi miniștri au rostit toasturi. Dineul s-a desfășurat într-o atmosferă cordială.

Laureați ai Premiului Nobel (de la stînga la dreapta): René Cassin, Alvarez, Onsager, Holley, Khorana, Nirenberg, Kawabata

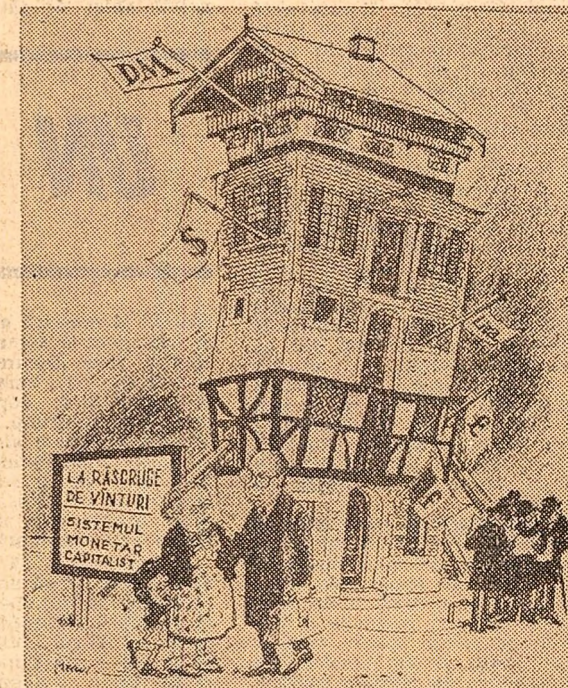
PREMIUL NOBEL PE ANUL 1968

STOCKHOLM 10 (Agerpres). — Regele Gustav al VI-lea al Suediei a înmînat marți, în cadrul unei ceremonii desfășurate la Palatul Concertelor din Stockholm, premiile Nobel unora dintre laureații pe anul 1968. Scriitorul japonez Yasunari Kawabata (premiul Nobel pentru literatură), profesorul american Luis Alvarez (fizică), profesorul american Lars Onsager (chimie) și savanții americani Robert Holley, Gobind Khorana și Marshall Nirenberg (medicină) au primit diplome de laureați și câte o medalie de aur cu efigia lui Alfred Nobel, fondatorul celebrului premiu.

La Universitatea din Oslo a avut loc ceremonia înmînării premiului Nobel pentru pace pe anul 1968 profesorului francez René Cassin, pentru contribuția adusă la formularea principiilor cuprinse în Declarația drepturilor omului.

„Cei șase” între concesii și reticențe

Începutul acestei săptămîni de decembrie a lăsat o impresie de a lăsa în urmă „carriera general” al Pieței comune de la Bruxelles. Luni și marți a avut loc reuniunea Consiliului ministerial al C.E.E. Problema centrală abordată a fost, așa cum era de așteptat, examinarea unor noi posibilități de apropiere între țările candidate la Piața comună și „cei șase”. Consiliul ministerial a convenit marți asupra unui acord provizoriu la procedura de dezvoltare a cooperării tehnologice și a altor modalități de cooperare între „cei șase” și țările care și-au depus candidatura pentru primirea în Piața comună. Într-o altă sesiune, acest acord prevede înțelegerea unor studii cu privire la cooperarea tehnologică și finiera ulterioară a unei conferințe ministeriale a țărilor interesate, care să se ocupe de măsurile care urmează a fi adoptate în domeniul acestei colaborări. În același timp, s-au desfășurat și lucrările miniștrilor agriculturii și „cei șase”, în cadrul cărora a fost dezbătut „planul Mansholt” destinat să rezolve în perspectivă problema surplusului de produse agricole de pe piața celor șase și să renobilizeze producția agricolă din Piața comună. Planul prevede în esență ca populația agricolă a comunității să se reducă în următorii 12 ani cu 3,8 milioane, adică aproape la jumătate. Frațiunile comunitare vor trebui să crească atât timp cît cererea nu va fi egală cu oferta, pentru a se evita formarea unor excedente de produse agricole.

„Proprietarul spune că totul va fi în ordine dacă nimeni nu va tuși sau strănută...” („New Statesman”—Londra)

G. Beregovoi despre zborul său în Cosmos

MOSCOVA 10 (Agerpres). — Ziarul „Pravda” a publicat amintirile pilotului cosmonaut, general-maior de aviație Gheorghe Beregovoi subliniază că detaliile zborului său au fost pregătite simultan și de alți piloți-cosmonauți. „Acesta scrie el, erau pregătiți ca și mine. Unul din ei a participat primului grup al lui Gagarin de cosmonauți. Este posibil că într-un viitor apropiat țara li va cunoaște numele legat de unul din noile zboruri cosmice.”